

สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา

โดย

นายเอกภาพ วรชินา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SPACE WITH LIFE AND TIME

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา
โดย	เอกภาพ วรชีนา
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

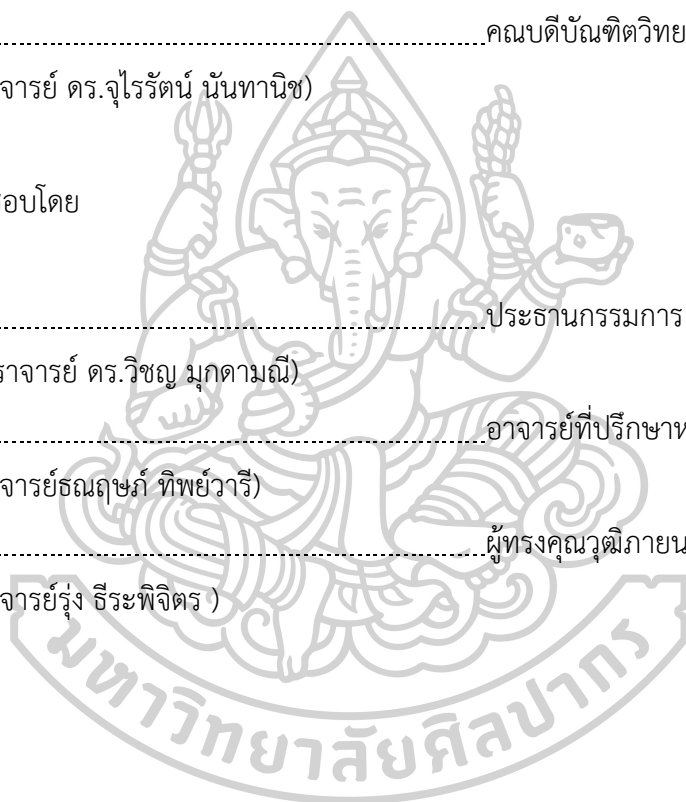
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชญ มุกตามณี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์รุ่ง อีระพิจิตร)

60001215 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : พื้นที่, ชีวิต, เวลา

นาย เอกภาพ วรชينا: สารของพื้นที่กับชีวิต และเวลา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ หัวข้อ “สารของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก อดีตจนถึงปัจจุบัน มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ภายใต้กฎ และเงื่อนไขของเวลาที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้า ต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อก้าวทันกับความเจริญก้าวหน้าอันศิวิไลซ์ หรืออาจด้วยเหตุปัจจัยในเรื่องของความแตกต่างทางชนชั้น ที่ทำให้มนุษย์บางกลุ่มต้องต่อสู้ และดิ้นรน ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ และความหวัง เพื่อเผชิญหน้ากับสภาวะของการเปลี่ยนแปลงรอบข้างที่เกิดขึ้น อันเห็นได้จากสภาพแวดล้อมทางสังคมแห่งความเป็นมหานครในปัจจุบัน

จากแรงบันดาลใจข้างต้น จึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงสารของการดำรงชีวิต ผ่านกระบวนการทางจิตรกรรม ที่แสดงออกโดยการเคลื่อนไหวของฝีแปรง ที่มีความเชิงซ้ำ และรวดเร็ว เช่นเดียวกับชีวิต และสังคมที่อยู่ภายใต้กรอบ และเงื่อนไขของเวลา

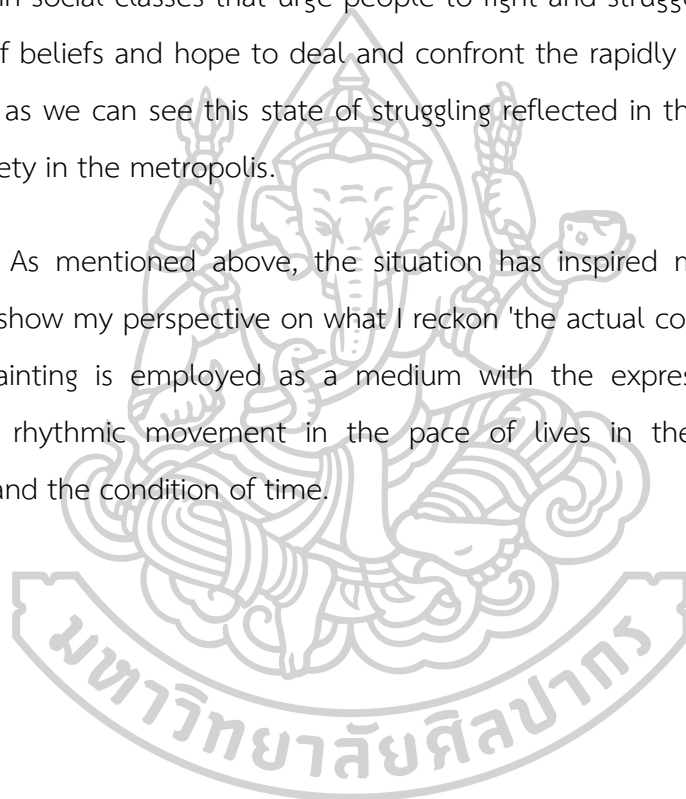
60001215 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Space, life, Time

MR. AEKAPHAP VARACHINA : SPACE WITH LIFE AND TIME THESIS ADVISOR :
ASSOCIATE PROFESSOR THANARIT THAIWAREE

From the past to the present, humans have been living under the rule and condition of fast-forwarding time. We have to adjust and alter our ways of living, in order to catch up with the progressive world and civilization. Perhaps it is the difference in social classes that urge people to fight and struggle for survival. People live lives of beliefs and hope to deal and confront the rapidly changing condition of the world, as we can see this state of struggling reflected in the social environment of the society in the metropolis.

As mentioned above, the situation has inspired me to create this art project to show my perspective on what I reckon 'the actual core of living'. To create this, oil painting is employed as a medium with the expression of strokes that imitates a rhythmic movement in the pace of lives in the society, under the limitation and the condition of time.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดและสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ผู้ปลูกฝังรากฐานในเรื่องคุณงามความดี ครูบาอาจารย์ ศิลปินชั้นครู ผู้ที่อุปการะ และสถาบันการศึกษาที่ได้อบรมสั่งสอนหล่อหลอมความคิดทัศนคติที่ดี ให้ประสบการณ์ วิชา ความรู้ ชื่นนำสู่ความสนใจและหลงใหลในงานศิลปะ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ที่คอยสั่งสอน ชี้แนะให้เกิดแนวคิด กระบวนการทำงาน ตลอดจน คณาจารย์ภาควิชาจิตรกรรมทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ จึงทำให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงในทุกประการ

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลทุกท่าน ที่ช่วยให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ประสบผลสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ข้าพเจ้าขอบพระคุณทุกสรรพสิ่งที่ได้รับจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ก่อเกิดแนวความคิดและแรงกระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะและเอกสารศิลปนิพนธ์ชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาตามสมควร

เอกภาพ วรชีนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
วิธีการการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	6
บทที่ 2	7
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	7
ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	7
อิทธิพลจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม (พื้นที่).....	7
อิทธิพลจากสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ (ชีวิต)	10
อิทธิพลจากสภาวะการเคลื่อนที่ของเวลา (เวลา).....	12

อิทธิพลจากกระบวนการและเทคนิคกรรมวิธีการทางจิตรกรรม	15
อิทธิพลจากหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านศิลปะ	15
อิทธิพลจากศิลปิน.....	17
บทที่ 3	20
การกำหนดรูปแบบและวิธีการ.....	20
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์	20
ขั้นตอนการศึกษา	20
ขั้นตอนการวิเคราะห์	20
ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง.....	21
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	22
บทที่ 4	26
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	26
ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 1.....	26
ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 2.....	31
ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 3.....	35
ผลงานศิลปนิพนธ์.....	39
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1 และผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	42
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	43
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	45
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	48
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6	50
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7	52
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8	54
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 9	56

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 10	58
บทที่ 5	59
บทสรุป.....	59
รายการอ้างอิง	60
ประวัติผู้เขียน.....	62

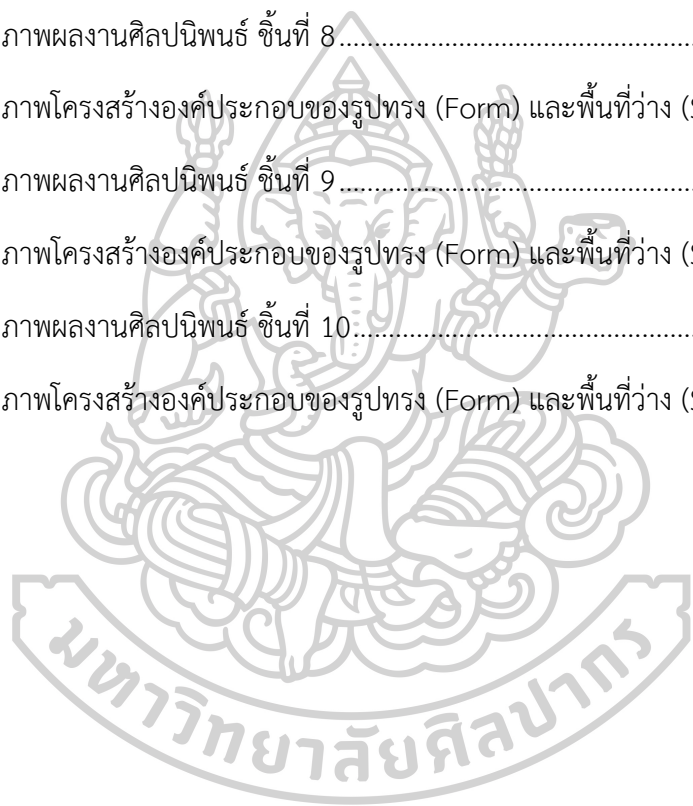

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	8
ภาพที่ 2 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	8
ภาพที่ 3 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	9
ภาพที่ 4 ภาพวัดแขก ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562.....	9
ภาพที่ 5 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	10
ภาพที่ 6 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	11
ภาพที่ 7 ภาพบ้านชุมชนศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร.....	11
ภาพที่ 8 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	13
ภาพที่ 9 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	14
ภาพที่ 10 ศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร.....	14
ภาพที่ 11 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา : http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home	17
ภาพที่ 12 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา : https://www.flickr.com/photos/fringer/8052860405	18
ภาพที่ 13 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน Carlos San Millan เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา : https://www.paintingmiles.com/product/taking-advantage-of-the-unexpected-with-carlos-san-millan-2020/	19
ภาพที่ 14 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน Carlos San Millan.....	19
ภาพที่ 15 ภาพถ่ายต้นแบบ ศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร	21
ภาพที่ 16 ภาพการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ด้วยเทคนิคสีน้ำบนกระดาษ.....	21
ภาพที่ 17 ภาพเฟรมผ้าใบที่คำนวณขนาดโดยการขยายส่วนตามภาพร่างต้นแบบ	22
ภาพที่ 18 ภาพร่างภาพบนเฟรมผ้าใบ.....	22

ภาพที่ 19	ภาพการร่างภาพ และลงบรรยากาศแบบโมโนโทน.....	23
ภาพที่ 20	ภาพแสดงลักษณะการขึ้นบรรยากาศสีภาพรวม	23
ภาพที่ 21	ภาพแสดงลักษณะการขึ้นบรรยากาศของสีภาพรวม	24
ภาพที่ 22	ภาพแสดงถึงการลงน้ำหนักโดยรวม.....	24
ภาพที่ 23	ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	25
ภาพที่ 24	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 1.....	27
ภาพที่ 25	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 1.....	28
ภาพที่ 26	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 1.....	29
ภาพที่ 27	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 1.....	30
ภาพที่ 28	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2.....	31
ภาพที่ 29	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2.....	32
ภาพที่ 30	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2.....	33
ภาพที่ 31	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2.....	34
ภาพที่ 32	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 3.....	35
ภาพที่ 33	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 3.....	36
ภาพที่ 34	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 3.....	37
ภาพที่ 35	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 3.....	38
ภาพที่ 36	ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 1.....	40
ภาพที่ 37	ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 2.....	41
ภาพที่ 38	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของเส้นจุดรวมสายตา.....	42
ภาพที่ 39	ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3.....	43
ภาพที่ 40	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของพื้นที่ว่าง (Space).....	44
ภาพที่ 41	ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 4.....	45
ภาพที่ 42	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	46

ภาพที่ 43	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	47
ภาพที่ 44	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	48
ภาพที่ 45	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6	49
ภาพที่ 46	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	50
ภาพที่ 47	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7	51
ภาพที่ 48	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	52
ภาพที่ 49	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8	53
ภาพที่ 50	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	54
ภาพที่ 51	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 9	55
ภาพที่ 52	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	56
ภาพที่ 53	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 10.....	57
ภาพที่ 54	ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space).....	58

บทที่ 1

บทนำ

การสัมผัสและรับรู้ด้วยประสบการณ์ส่วนตัว และสภาพแวดล้อมรอบข้าง ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก จากการเห็นภาพลักษณะความเป็นจริงของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจกับเนื้อหาเหล่านี้ ด้วยความตระหนักถึงคุณค่าในการดำรงชีวิตของมนุษย์ จึงเกิดเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงสาระของการดำรงชีวิตที่เชื่อมโยง และรวดเร็ว ความเลื่อนกลางและไม่ชัดเจน คล้ายจะค่อยๆ หายไป และถูกลืม เช่นเดียวกับความเป็นไปของชีวิต และสังคม ที่อยู่ภายใต้กรอบและเงื่อนไขของเวลา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นที่มา และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา”

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นที่ หรือสถานที่ต่างๆ เป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การมีอาณาเขตหรือพื้นที่ครอบครองส่วนตัวเป็นการแสดงออกของการมีตัวตนของบุคคล พื้นที่ครอบครองนั้นมีทั้งที่เป็น การครอบครองอย่างถาวรและครอบครองเพียงชั่วคราว แต่ละคนจะมีจำนวนและขนาดของอาณาเขต แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัย สถานภาพ วิถีชีวิต สภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้ง บริบททางสังคมอื่นๆ การครอบครองพื้นที่ส่วนตัวจะสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตน ซึ่งมีผลต่อการเปิดรับสื่อสัมพันธ์จากบุคคลอื่นด้วยเช่นกัน พื้นที่ส่วนตัวจะเป็นกลไกที่ช่วยให้เกิดความรู้สึก มั่นคงปลอดภัยเพราะทุกคนตั้งเงื่อนไขไว้ว่าเจ้าของพื้นที่เท่านั้นที่จะเป็นผู้ตัดสินใจยอมรับหรือไม่ กับ การก้าวล้ำเข้าไปในอาณาเขตส่วนตัว พฤติกรรมที่แสดงออกในการกำหนดอาณาเขตส่วนตัวนั้นจะเป็นไปใน 2 ลักษณะ ได้แก่ การแสดงความเป็นส่วนตัว (Personalization) และการปกป้องตนเอง (defense) การจัดวางสิ่งของหรือการทำเครื่องหมายเฉพาะต่างๆ ล้วนเป็นการกระทำที่ต้องการสื่อถึงอาณาเขตครอบครองส่วนตัวกับผู้อื่นทั้งสิ้น และหากมีการบุกรุกหรือล่วงล้ำเข้าอาณาเขตส่วนตัวนี้ เจ้าของพื้นที่ก็จะกระทำการต่างๆ เพื่อปกป้องเอาไว้(สุรพล พะยอมรัมย์, 2543)

ในปัจจุบันปัญหาการเวนคืนที่ดินเกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร หลายๆ ชุมชนถูกภาครัฐหรือหน่วยงานราชการทำการบังคับขอซื้อที่ดินคืนจากราษฎรที่เป็นเจ้าของที่ดิน เพื่อนำไปใช้ในกิจการที่เป็นสาธารณประโยชน์ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคของประเทศ เช่น สร้างถนน สร้างทางพิเศษหรือทางด่วน สร้างสถานีรถไฟหรือสร้างรางรถไฟความเร็วสูงอย่างหลาย

โครงการที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน ทำให้หลายคร่ำเรือนต้องประสบปัญหาการถูกไล่ที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องย้ายไปอยู่อาศัยในที่ใหม่ ซึ่งหลายชีวิตหลายครอบครัวอยู่ในฐานะปานกลาง ไปจนถึงฐานะยากจนเป็นค้นหาเช่ากินค่า ต้องประสบกับปัญหาการหาที่อยู่ใหม่ สิ่งเหล่านี้จึงกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดความบังคาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อเป็นเสมือนการบันทึกช่วงเวลาแห่งความทรงจำที่มีต่อพื้นที่ หรือสถานที่ต่างๆ ที่ใกล้จะเลือนหายไปตามกาลเวลา

นอกจากพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวอันมีตนเองเป็นเจ้าของนั้น พื้นที่สาธารณะที่เป็นพื้นที่ส่วนรวมใช้ร่วมกันก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน และยังเป็นพื้นที่ที่ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือใช้เป็นสถานที่ในการยึดเหนี่ยวจิตใจ เพราะทุกคนนั้นต่างมีกิจกรรมสันทนาการต่างๆ แตกต่างกันไป ในการดำรงชีวิตนั้นอาจต้องพึ่งพาศาสนา ศาสนสถานทางความเชื่อ ในการยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำรงชีวิตอยู่ หรือแม้แต่สวนสาธารณะ เมื่อกาลเวลาล่วงเลยเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นมากมาย พื้นที่ของสิ่งใหม่เกิดขึ้น บางครั้งการเกิดขึ้นใหม่เหล่านี้เข้ามาบดบังแทนที่สิ่งเก่า อาจทำให้คุณค่าความสำคัญของพื้นที่ หรือสถานที่ที่มีความสำคัญถูกลดทอนหายไป ทำให้เกิดการถูกมองข้าม ส่งผลให้คุณค่าหรือคุณภาพชีวิตค่อยๆ ลดลงไปเช่นเดียวกัน

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อนำเสนอแง่มุมของพื้นที่ที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สถานะ ความเชื่อ และความหมายที่ต้องดำรงอยู่ภายใต้เงื่อนไขของเวลา และความเปลี่ยนแปลง
2. เพื่อนำเสนอผลงานจิตรกรรมที่มีการผสมผสานรูปแบบ เช่น รูปแบบศิลปะเรียลลิสติก (Realistic) อิมเพรสชัน (Impression) เอ็กเพรสชัน (Expression) แอบสแตรกต์ (Abstract) แอบสแตรกต์อิมเพรสชันนิสม์ (Abstract Impression) เพื่อนำไปสู่เนื้อหาแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอผ่านงานจิตรกรรม
3. เพื่อแสดงออกถึงสาระสำคัญของ การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่และชีวิต ที่เกิดจากการขับเคลื่อนของเวลา

สมมติฐานของการศึกษา

ข้าพเจ้ากำหนดรูปแบบสมมติฐานของการศึกษาในการสร้างสรรค์ให้ออกมาดังนี้

1. สิ่งที่ข้าพเจ้าคาดหวังในผลงาน กล่าวคือ ข้าพเจ้าต้องการแสดงการสร้างสรรค์ให้เห็นถึงวิถีชีวิต ผ่านมุมมองความคิดที่มีต่อพื้นที่ สถานที่ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะบางสิ่งบางอย่างของชีวิตที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไป ตามเงื่อนไขของเวลาในช่วงต่างๆ ในรูปแบบของที่ภาพเบลอไม่ชัดเจน โดย

ใช้เทคนิค และวิธีการทางจิตรกรรม 2 มิติ เพื่อให้ให้เห็นถึงบรรยากาศของสี และฝีแปรง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและความสะเทือนใจที่มีร่วมกับสภาวะเหล่านั้น

2. สิ่งที่คาดหวังต่อผู้ชมผลงานของข้าพเจ้า ต้องการแสดงให้เห็นสาระสำคัญของช่วงเวลาต่าง ๆ และพื้นที่ต่าง ๆ จนเกิดจินตนาการ และเกิดอารมณ์ความรู้สึก เช่น เวลาสุข เวลาทุกข์ เวลาเหงา เวลาเหนื่อย และเวลาคิดถึง เป็นต้น เวลาเหล่านี้ทุกคนล้วนเคยมีประสบการณ์ทั้งสิ้น ซึ่งข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ผู้ชมมีส่วนร่วมจินตนาการตามกับพื้นที่และช่วงเวลาในผลงานของข้าพเจ้าเช่นกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ข้าพเจ้ากำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์ให้ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรม การนำข้อมูลที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ มาวิเคราะห์ ถักนทอ และหาวิธีนำเสนอผ่านขอบเขตการสร้างสรรค์ ดังนี้ คือ

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา นำเสนอมุมมองต่อสถานที่ต่าง ๆ เช่น พื้นที่ของการดำรงชีวิต การอยู่อาศัย สถานที่ที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยถ่ายทอดมุมมองที่แสดงออกถึงสภาวะของความขัดแย้งของอิริยาบถของพื้นที่ หรือความต่างของพื้นที่ที่มีเวลาแตกต่างกัน ทั้งนี้ยังต้องการกำหนดเนื้อหาที่สะท้อนถึงเรื่องของเวลา สถานที่ ที่ส่งผลเชื่อมโยงกับพฤติกรรมวิถีชีวิตของมนุษย์ที่ต้องดำรงชีวิตอยู่ภายใต้กรอบ และเงื่อนไขของเวลา

ขอบเขตทางด้านรูปแบบ กำหนดรูปแบบผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่มีการผสมผสานกันทั้งรูปแบบทางศิลปะเรียลลิสติก (Realistic) อิมเพรสชัน (Impression) เอ็กเพรสชัน (Expression) แอบสแตรกต์ (Abstract) แอบสแตรกต์อิมเพรสชันนิสม์ (Abstract Impression) โดยอาศัยจินตนาการส่วนตัวตามความเหมาะสมกับแนวความคิด เพื่อเสริมสร้างให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ต้องการสะท้อนถึงสาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา

ขอบเขตทางด้านเทคนิค ผลงานจิตรกรรมชุดนี้กำหนดเป็นการใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas) เป็นวิธีการสร้างสรรค์ และมีการทำภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ด้วยการใช้เทคนิค และวิธีการที่แตกต่างกัน เช่น วาดเส้น (Drawing) สีน้ำบนกระดาษ (Watercolor on Paper) สีอะคริลิก (Acrylic on Canvas) และสีน้ำมัน (Oil on Canvas) ขึ้นอยู่กับความต้องการในการทดลองเบื้องต้น ก่อนจะนำมาขยายเป็นผลงานจริง ทั้งเป็นการสร้างสรรค์น้ำหนัก บรรยากาศของสี และฝีแปรงขึ้นมาใหม่ที่แตกต่างไปจากภาพถ่ายต้นแบบ โดยการเพิ่มเติม หรือลดทอนบางอย่างในภาพตามความเหมาะสมกับเนื้อหาและแนวความคิด จากนั้นจึงนำมาขยายสัดส่วนเป็นผลงานจริงต่อไป

ขั้นตอนของการศึกษา

1. นำประเด็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของการสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจที่ได้รับ มาทบทวน ประมวล เพื่อสรุปการกำหนดแนวความคิด จุดมุ่งหมาย และรูปแบบในการสร้างสรรค์
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากความทรงจำ ประสบการณ์ตรง รวบรวมข้อมูล จากพื้นที่จริง ในสถานที่ต่างๆ จดบันทึก ถ่ายภาพ
3. แหล่งทุติยภูมิ ศึกษาค้นคว้าข้อมูล จากเอกสาร หนังสือ บทความทฤษฎีทางวิชาการ ด้านสุนทรียภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ตามแนวคิดที่ตั้งไว้ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์
4. ภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ค้นคว้าทดลองเทคนิคต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน จัดวางองค์ประกอบ รูปแบบผลงาน เพิ่มเติมและลดทอน ข้อเท็จจริงจากข้อมูลภาพถ่าย โดยการจินตนาการและสังเคราะห์ใหม่
5. การสร้างสรรค์ผลงานจริง ด้วยเทคนิคและวิธีการทางจิตรกรรม
6. การวิเคราะห์ผลงานที่สร้างสรรค์
7. การสรุปผลการสร้างสรรค์
8. การนำเสนอผลงานต่อคุณาจารย์

วิธีการการศึกษา

1. หาข้อมูลภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูล สืบวจลงพื้นที่จริง ด้วยการจดบันทึกและถ่ายภาพ
2. เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารจากตำราวิชาการ บทความ เอกสาร หนังสือ และ สื่ออินเทอร์เน็ต
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตีความ และสังเคราะห์ข้อมูลใหม่ ด้านรูปร่าง รูปทรง ลดทอน คลี่คลายรูปทรง หรือ เพิ่มรายละเอียด และจัดวางองค์ประกอบ ด้วยการร่างภาพ (Sketch)
4. การสร้างสรรค์ผลงานจริงจากภาพร่าง โดยถ่ายทอดผ่านกระบวนการเทคนิค และวิธีการทางจิตรกรรมที่สื่อความหมายตามแนวความคิด
5. นำผลงานที่เสร็จสมบูรณ์มาวิเคราะห์ เนื้อหา รูปแบบ และโครงสร้างทางศิลปะ วิเคราะห์ สัมมนา ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อวิเคราะห์ปรับเปลี่ยนหาความเป็นไปได้ ค้นหามุมมอง องค์ประกอบแบบใหม่ ในการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. สรุปผลและประโยชน์ ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์
7. การนำเสนอผลงาน และเอกสารประกอบการสร้างสรรค์

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลจากประสบการณ์ตรง การลงศึกษาพื้นที่จริงด้านสถานที่ และข้อมูลจากการสอบถามผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ จดบันทึก ถ่ายภาพ จากสภาพแวดล้อม
2. ข้อมูลด้านเอกสาร จาก ตำราวิชาการ หนังสือ บทความ สื่ออินเทอร์เน็ต
 - สิ่งแวดล้อมศึกษา
 - ความสำคัญของอาณาเขตพื้นที่
 - จิตวิทยาและสัมพันธภาพระหว่างคน กับสถานที่
 - การเคลื่อนที่ และความสำคัญของเวลา
 - เทคนิคและวิธีการทางจิตรกรรม
 - ทฤษฎีศิลปะ และสุนทรียศาสตร์
 - ศิลปิน ยุทธศักดิ์ ร้อนแกนจันทร์
 - ศิลปิน Carlos San Millan
3. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปกรรม การแสดงผลงานศิลปะของศิลปิน ที่สอดคล้อง คล้ายคลึงกับการสร้างสรรค์
4. ข้อมูลด้านสถานที่
 - ที่อยู่อาศัยตามลักษณะ และยุคสมัยต่าง ๆ
 - ศาสนสถาน วัด โบสถ์ มัสยิด ลัทธิความเชื่อ
 - สวนสาธารณะ
 - ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
 - ศูนย์ศิลปกรรมศิลปากร
 - นิทรรศการ การแสดงผลงานศิลปะ ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น หอศิลป์ แกลเลอรี พิพิธภัณฑ์
 - ข้อมูลจากเว็บไซต์ และจากสื่อ อื่น ๆ เช่น วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูล
 - samsung galaxy j2
 - กล้อง cannon eos m100
 - คอมพิวเตอร์
2. วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงาน
 - โครงเฟรมไม้
 - ผ้าใบแคนวาส
 - พู่กัน
 - เกียง
 - สีน้ำมัน
 - น้ำยาล้างพู่กัน
 - น้ำยาเคลือบผลงานจิตรกรรม Retouching Vanish

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อ “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน ภายใต้กฎ และเงื่อนไขของเวลาที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นมากมาย ต้องดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ และความหวัง เพื่อเผชิญหน้ากับสภาวะของการเปลี่ยนแปลง จากสิ่งเหล่านี้จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจ และเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อนำเสนอทัศนคติที่มองเห็นชีวิต พื้นที่ และความหมาย

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ณ.ช่วงเวลาหนึ่งของพื้นที่ต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าอุกคิดและแลเห็นถึงความสำคัญของพื้นที่ที่บ่งบอกถึงชีวิต เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของเวลาและคุณค่าของชีวิตที่กำลังดำรงอยู่เพื่อเผชิญกับทุกๆ สิ่งที่กำลังผ่านเข้ามาในปัจจุบันและวันข้างหน้า

อิทธิพลจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม (พื้นที่)

“ สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น และรวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางสังคมของมนุษย์ด้วย” (วินัย วีระพัฒนานนท์, 2530) ดังนั้นทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว คือ สิ่งแวดล้อม มีทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งรูปธรรมและนามธรรม ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น มนุษย์ สัตว์ ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ เป็นต้น และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สิ่งก่อสร้าง ชุมชนเมือง วัดวาอาราม โบราณสถาน ศาสนา ศิลปกรรม ขนบประเพณีและวัฒนธรรม จากสภาพแวดล้อมต่างๆ ประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต การรับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง การดำรงชีวิตของตนเอง ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน การโยกย้ายที่อยู่อาศัย การเดินทางไปสถานที่ต่างๆ การประกอบกิจวัตรประจำวัน หรือกิจกรรมในสถานที่ต่างๆ มีทั้งความประทับใจและความสะเทือนใจ ต่อสภาพแวดล้อมหรือสถานที่นั้นๆ ข้าพเจ้าจึงมีความผูกพันที่มีต่อประสบการณ์เหล่านี้ แต่เมื่อเวลาเคลื่อนที่ไปข้างหน้า พื้นที่หรือสถานที่ต่างๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยอายุและกาลเวลาจากตัวของมันเอง หรือบางครั้งอาจเกิดจากสิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นใหม่ เข้ามาแทรกแซง เหลื่อมล้ำ หรือบดบังความเป็นอยู่เดิมแต่ก่อน ทำให้คุณค่าความงามบางอย่างลดน้อยลงไป ก่อให้เกิดความสะเทือนใจบางอย่าง จากแรงบันดาลใจดังกล่าว จึงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ในลักษณะเฉพาะตน อาศัยประสบการณ์จากการสัมผัส และความทรงจำในสิ่งแวดล้อมต่างๆ

มาเสริมแนวคิด ใช้ศิลปะเป็นปัจจัยเชื่อมโยงกับความรู้สึกและจิตวิญญาณ สู่จินตนาการถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องราวให้ผู้ชมได้รับรู้ ถึงคุณค่า ความสำคัญของพื้นที่กับชีวิต และเวลา คุณค่าทางสุนทรียภาพ กระตุ้นให้เกิดการรับรู้ถึงความสำคัญ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ภาพที่ 1 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 2 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 3

ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 4

ภาพวัดแขก ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

อิทธิพลจากสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ (ชีวิต)

การใช้ชีวิตอันเรียบง่าย และเรียบง่าย กลับมีความวุ่นวายเข้ามาแทนที่ แม้แต่วันหยุดอยู่ในบ้านอันเป็นที่ส่วนตัว กลับดูเป็นพื้นที่ที่ไม่ค่อยเป็นส่วนตัวเหมือนก่อน อาจมีมลภาวะทางเสียงจากความวุ่นวายของเมือง เมื่อออกไปนอกบ้านเพื่อต้องการทำกิจกรรมการพักผ่อนอย่างสงบ เช่น วิธีชีวิตการเข้าวัดทำบุญ เพื่อหาวิถีแห่งความสงบร่มเย็นทั้งทางกาย และจิตใจ พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมทางศาสนาเหล่านั้นก็เกิดการเปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 5 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 6

ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 7

ภาพบ้านชุมชนศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

อิทธิพลจากสภาวะการเคลื่อนที่ของเวลา (เวลา)

เวลาและชีวิต ค่าเฉลี่ยอายุของมนุษย์คือ 70 ปี คือเวลาที่เราทุกคนมีตามทฤษฎี

เวลา หมายถึงอะไร

- ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ให้คำนิยามของเวลาว่า หมายถึง ช่วงขณะ ความยาวนานที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ นิยามกำหนดขึ้นเป็นครู่ คราว วัน เดือน ปี เป็นต้น
- เวลาเป็นสิ่งที่สามารถใช้ให้เกิดเป็นเงินเป็นทองได้ คุณค่าของเวลาจึงขึ้นอยู่กับความรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์ (สุขใจ น้ำพุต. : ออนไลน์)
- เวลาเป็น ทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์ได้รับมาเท่าเทียมกัน สำหรับใช้ในการทำงานมีหน่วยเวลานับเป็น นาทีวันชั่วโมง สัปดาห์ เดือน ปี ยกเว้นช่วงอายุขัย ซึ่งจะไม่เท่ากัน เวลา เป็นทรัพยากรที่เปลี่ยนแปลง ไม่ได้ เวลาเป็นทรัพยากรที่สะสมไม่ได้ เวลาเป็นทรัพยากรที่อนุรักษ์ไม่ได้ เวลาเป็นทรัพยากรที่หายิมเช่นเดียวกับเงินหรือวัสดุไม่ได้ และเกี่ยวกับการบริหารเวลา (จีวี เจียม : ออนไลน์)

สรุป เวลา จึงเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญยิ่ง เมื่อหมดไปแล้วก็ไม่สามารถสร้างขึ้นใหม่เพื่อทดแทนได้ คุณค่าของเวลาจึงขึ้นอยู่กับผู้ที่มีความสามารถในการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำรงชีวิตนั่นเอง

ความสำคัญของเวลาและช่วงเวลา

1. เวลาเป็นสิ่งที่ทำให้เรารู้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมานานเท่าใดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เวลาเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน หรือหลังเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุการณ์อื่น ๆ
3. เวลาเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นหรือสิ้นสุดในช่วงเวลาใด
4. เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะบอกให้รู้ถึงความสัมพันธ์หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์

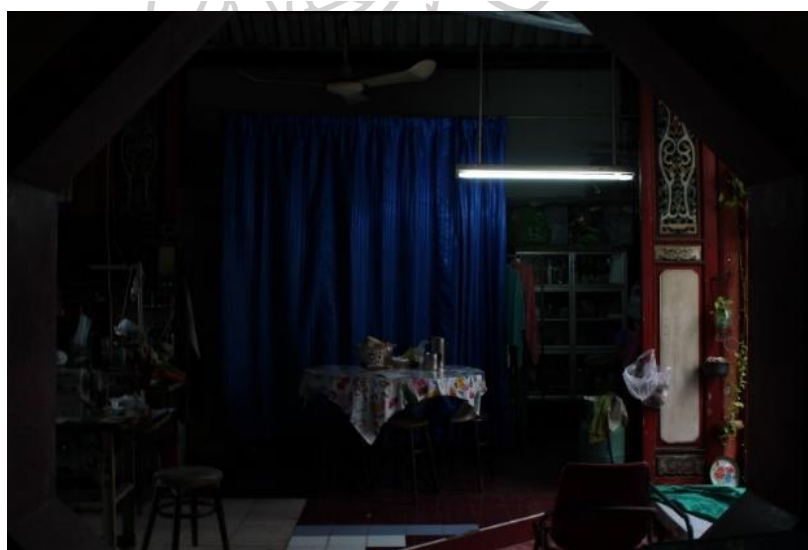
ประโยชน์ของเวลาและการบริหารเวลา

1. เวลาเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ การบริหารเวลาทำให้การใช้ชีวิตมีเป้าหมาย และเป็นตัวกระตุ้นให้เรา มีความมุ่งมั่น
2. ทำให้เราเห็นคุณค่าของชีวิต เช่น การนำเวลาไปสร้างสรรค์สิ่งที่มีค่ามีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

3. เวลาทำให้ชีวิตมีความสุข และความพึงพอใจในชีวิต จากการประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียน การงาน ชีวิตครอบครัว

ดังนั้น เวลา นอกจากจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตของคนเราแล้ว คุณค่าของเวลาจะมากหรือน้อย ยังขึ้นอยู่กับการบริหารเวลาของแต่ละบุคคลอีกด้วย(im2market, 2559)

เวลาเป็นสิ่งที่อยู่ควบคู่กับทุกๆ สรรพสิ่ง อาจเป็นตัวกำหนด หรือครอบคลุมทุกๆ อย่างไว้ เวลาเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพราะเวลานั้นไม่หยุดนิ่ง เคลื่อนที่ไปข้างหน้าอยู่ตลอดเวลา ไม่คงที่และแน่นอน ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หรืออาจเป็นแค่เพียงการกำหนดมโนคติ หรือความคิดของมนุษย์เท่านั้น เวลานั้นเคลื่อนที่เปลี่ยนแปลงไปตามกฎแห่งธรรมชาติ ดังเช่น การเคลื่อนที่ของดวงอาทิตย์ อันเป็นตัวกำหนดช่วงเวลาของแต่ละวันที่หมุนเลยไป เข้าสู่วันใหม่ และวันต่อๆ ไป เป็นเช่นนี้เสมอไปอย่างปกติ สิ่งที่เกิดขึ้นใหม่เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งเหล่านั้นก็จะกลับกลายเป็นอดีต ดังเช่นปัจจุบันคือวันนี้ ตอนนี้ ณ เวลานั้น แต่เพียงชั่วครู่เวลาจะผ่านไป ทำให้เป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว ดังนั้นทุกๆ สิ่ง ไปว่าจะจะเป็น วัตถุสิ่งของหรือสิ่งมีชีวิต หรือแม้กระทั่งความคิด เสมือนว่าทุกๆ สิ่งนั้น เป็นเพียงแค่ชั่วคราว มิได้มีสิ่งใดที่คงทนอยู่เช่นนั้นตลอดไป

ภาพที่ 8 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 9 ภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 10 ศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

อิทธิพลจากกระบวนการและเทคนิคกรรมวิธีการทางจิตรกรรม

ภาษาที่เรียกว่า จิตรกรรม คือศิลปะกรรมอย่างหนึ่ง เป็นภาพที่หยุดนิ่งเพียงเสี้ยววินาที ที่มนุษย์ใช้เป็นสื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกความคิด ความเชื่อ สามารถแสดงรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ สามารถแสดงอารมณ์ ของผู้สร้างงานจิตรกรรมนั้นๆ ได้ มนุษย์สร้างงานจิตรกรรมมาตั้งแต่สมัยยังอยู่ในถ้ำ ร่องรอยขีดเขียนในถ้ำต่าง ๆ ที่พบเห็นในปัจจุบันเกิดจากฝีมือของมนุษย์โบราณ ได้สร้างผลงานจิตรกรรมไว้ การสร้างงานจิตรกรรมมีในทุกชนเผ่าทั่วโลก งานจิตรกรรมบางครั้งทำหน้าที่เป็นภาษาภาพ และใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ใช้สื่อสารกับจิตวิญญาณ ความเชื่อประเพณี วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน

งานจิตรกรรมจึงไม่ใช่เพียงการเขียนภาพ เพื่อให้เหมือนหรือเก็บข้อมูลรายละเอียดของภาพให้มากที่สุดจึงถือว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพ ถ้าเป็นเช่นนั้นผลงานจิตรกรรมก็คงไม่ต่างกับ ภาพถ่ายบันทึกเหตุการณ์ทั่วไปเท่านั้น งานจิตรกรรมที่ดีจะแสดงตัวตน ความเป็นตัวเองของผู้สร้าง บอกถึงอารมณ์ความรู้สึก แสดงความคิดของผู้นั้นได้อย่างดี

อิทธิพลจากหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านศิลปะ

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” ได้อิทธิพลจากหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางด้านศิลปะ ในการต่อยอดพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ให้เกิดผลงานในแนวทางเฉพาะตน ดังนี้

ความงามและสุนทรียศาสตร์

ความงาม คือสถานภาพของสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และความชื่นชมผ่านการรับรู้ และเข้าใจถึงสัดส่วน ความสมดุล และแรงดึงดูดของสิ่งๆ นั้น ซึ่งอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ ดนตรี ศิลปะ วัฒนธรรม หรือ ความคิด

การเข้าใจถึงธรรมชาติและ ความหมายของความงามนั้น จำเป็นต้องเข้าใจหลักปรัชญาของสุนทรียศาสตร์ นักปรัชญาหลายกลุ่มเชื่อว่าความงามนั้นเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับผู้รับรู้ (Subjective) และอีกกลุ่มที่เชื่อว่าความงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้ (Absolute, Objective)(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562)

โรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) ที่เป็นทั้งคีตกวีและนักวิจารณ์ ที่มีความเห็นว่าความงามนั้นจัดได้เป็นสองประเภท คือความงามโดยธรรมชาติ และความงามที่เกิดโดยมนุษย์ ความงามที่เกิดโดยธรรมชาติ คือ การสัมผัสและรับรู้ถึงสิ่งงามที่ปรากฏในธรรมชาติ แต่ความงามที่เกิดโดยมนุษย์ คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ ชูมันน์ กล่าวว่าศิลปะ มีความงามทั้งสองชนิด เพียงแต่ความงามโดยธรรมชาติคือความสุนทรีย์ทางอารมณ์ ส่วนความงามที่เกิดโดยมนุษย์คือความเข้าใจในผลงานศิลปะชิ้นนั้นๆ(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562)

ทฤษฎีเรื่องความงาม

พีทาโกรัส ได้สันนิษฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณิตศาสตร์และความงาม ไว้ว่า สิ่งที่มีสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำ (อัตราส่วนทองคำ Golden Ratio) การวิจัยในปัจจุบันพบว่ามนุษย์ที่มีหน้าตาที่สมดุลและเป็นสัดส่วนตามสัดส่วนทองคำมักจะถูกมองว่างามกว่าคนอื่น ๆ เป็นหนึ่งในทฤษฎีพื้นฐานว่าความงามนั้นมีค่าที่เที่ยงแท้และไม่เกี่ยวข้องกับผู้รับรู้(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562)

ทฤษฎีที่ว่าความงามนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับรู้กล่าวว่า ความงามเป็นสิ่งที่จิตใจมนุษย์ให้ค่าและตัดสิน ฉะนั้นความงามจึงเกิดจากจิตที่สร้างขึ้น และอาจเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของคนๆ ในเวลาใดเวลาหนึ่ง

ชาวอินเดียโบราณนิยามความงามว่าเป็นสิ่งที่ใหม่อยู่เสมอ เป็นสิ่งที่นำพาจิตใจออกจากโลกที่เต็มไปด้วยความเก่าแก่และความเบื่อหน่าย(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562)

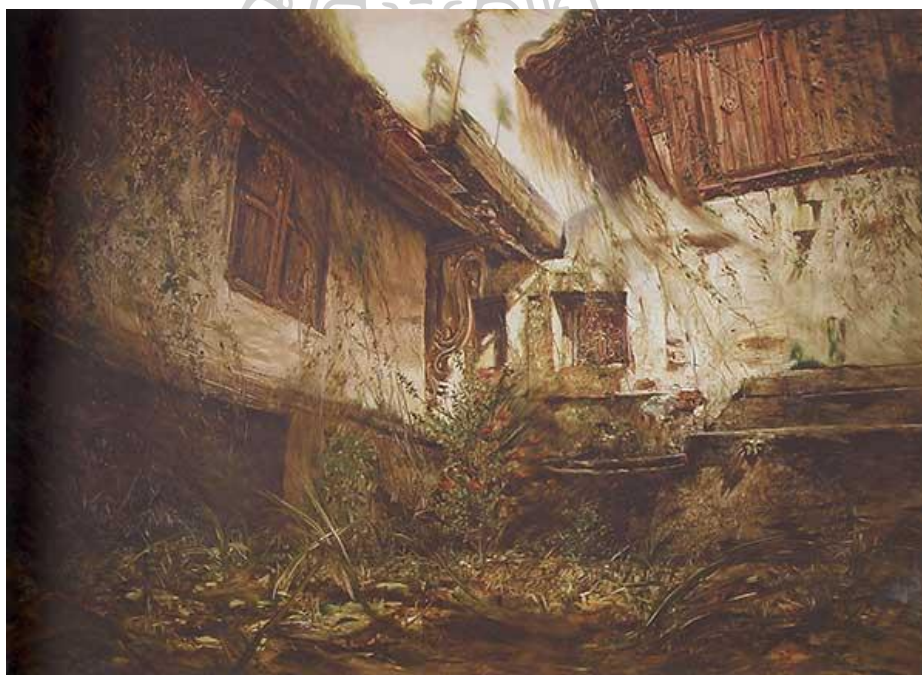
ศิลปะคือการแสดงออกทางอารมณ์ (Art as Expression)

เรียกอีกอย่างว่า แนวนิยมการแสดงออก (Expressionist) หรือ แนวนิยมอารมณ์ความรู้สึก (Emotionalist) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นคุณค่าทางการแสดงออก (expressive qualities) กลุ่มนี้มีไว้ใช้เพียงเพื่อเสนอความงามของรูปทรง และสีเส้น หรือเพียงแค่การเลียนแบบวัตถุ และเรื่องราวในธรรมชาติอย่างเดียว แต่แท้จริงแล้ว ศิลปะต้องการแสดงอารมณ์ภายในของมนุษย์ให้ปรากฏ อาจมีลักษณะเป็นนามธรรม หรือแบบแสดงพลังอารมณ์ (Expressionist) อยู่ที่การแสดงออกอันเข้มข้นในผลงานของศิลปินนั้นๆ(สุนทรียศึกษา, 2560) ศิลปะจึงไม่ใช่เพียงความงาม ที่เกิดจากการถ่ายทอดผ่านทักษะฝีมือเพียงอย่างเดียว แต่อาจเป็นสิ่งที่มนุษย์แสดงออกจากจิตใต้สำนึก โดยการสื่อสารผ่านเทคนิควิธีการ และรูปแบบที่แตกต่างกัน คุณค่าของงานศิลปะจึงขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ต่อการตอบสนองของอารมณ์ความรู้สึกของตนเองไปสู่ผลงาน แต่ความรู้สึกก็มีที่มาที่ไป จากประสบการณ์ การหาข้อมูลทางวิชาการ กับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผล

อิทธิพลจากศิลปิน

ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์

ผลงานศิลปินพันธุ์ชูด “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” ได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ เป็นจิตรกรไทยมีผลงานจิตรกรรมที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านบรรยากาศที่ลึกซึ้ง โดยการสร้างบรรยากาศการใช้ชุดสีแบบคลุมโทน ใช้สีแบบบางๆ ใช้ฝีแปรงอย่างฉับพลัน และเคลื่อนไหว ทำให้ภาพมีอารมณ์ความรู้สึกชวนให้นึกถึงสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในเรื่องของการใช้ฝีแปรงที่หลากหลาย และให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว การสร้างบรรยากาศ ศิลปินมีการเลือกเน้นบางจุดในภาพ ที่มีทั้งความนิ่งและการเคลื่อนไหวแบบซ้ำๆ การสั่นแบบเบาๆ จนถึงการกระชากฝีแปรงแบบเร็วๆ จึงทำให้เกิดความรู้สึกความซ้ำและเร็ว งานจิตรกรรมของเค้าดูมีเวลา และมีอารมณ์ความรู้สึกเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 11 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา :<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Yoottasak%20Roykanchan>

ภาพที่ 12 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา : <https://www.flickr.com/photos/fringer/8052860405>

Carlos San Millan

Carlos San Millan เป็นศิลปินชาวสเปนที่มีการใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมอย่างน่าสนใจ และมีการใช้ทัศนธาตุต่างๆ อย่างหลากหลายในการปาดป้ายสีการเกรียง และพู่กันลงบนผ้าใบ ทั้งแบบหนา และบาง สามารถมองเป็นภาพนามธรรม ได้เลยทีเดียว แต่หากมองอย่างพิจารณาแล้ว จะเห็นเป็นภาพ Landscape ของบรรยากาศภายในพื้นที่ต่างๆ นอกจากนี้ศิลปินยังมีการเลือกโฟกัส หรือข้บเน้นจุดเด่นบางจังหวะ เพื่อให้บรรยากาศภายในภาพมีทั้งส่วนที่มีความนิ่ง และส่วนที่เคลื่อนไหว ทำให้ภาพจิตรกรรมของเขานั้นมีอารมณ์ของช่วงเวลาที่หลากหลายอยู่ในภาพภาพเดียว

ภาพที่ 13 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน Carlos San Millan เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา : <https://www.paintingmiles.com/product/taking-advantage-of-the-unexpected-with-carlos-san-millan-2020/>

ภาพที่ 14 ภาพงานจิตรกรรมของศิลปิน Carlos San Millan เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563 ที่มา: <https://www.paintingmiles.com/product/approaching-interior-carlos-san-millan/>

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการ

ผลงานศิลปนิพนธ์ หัวข้อ “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” การสร้างสรรค์ผลงานได้วางแผน และเรียบเรียงลำดับขั้นตอน กระบวนการปฏิบัติงาน โดยเริ่มจากการศึกษา เนื้อหา ตามแนวความคิด รวบรวมข้อมูล และค้นคว้าทดลองโดยใช้เทคนิควิธีการทางจิตรกรรม เพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงาน และส่งเสริมให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์แบบเป็นเอกภาพและลงตัวมากที่สุด มีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการศึกษา

ศึกษาข้อมูลก่อนลงมือปฏิบัติการสร้างสรรค์ ศึกษาเนื้อหาแนวความคิด ที่มีผลต่อการรับรู้ทางอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติส่วนตัว สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ของข้าพเจ้า จากการเฝ้ามองการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อันเกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยมีผลจากการเคลื่อนที่ของเวลา อันเป็นเหตุให้เกิด ความสะเทือนใจ และเกิดการตั้งคำถามต่อสิ่งที่เกิดขึ้น จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจ กำหนดแนวเรื่องที่ใช้เป็นเนื้อหา แนวคิดในผลงาน โดยเริ่มจากกลางภาคสนามเพื่อไปศึกษาสัมผัสถึงอารมณ์ความรู้สึกของสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเรื่อง พื้นที่กับชีวิต และเวลา และบันทึกภาพ ศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือ เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับพื้นที่ที่บ่งบอกถึงชีวิต เวลาและการเปลี่ยนแปลง สื่ออินเทอร์เน็ต ทำความเข้าใจและตีความ เพื่อหาแนวทางพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อบันทึกและถ่ายทอดถึงมุมมองการรับรู้ของข้าพเจ้าสู่ผู้ชม

ขั้นตอนการวิเคราะห์

นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์และประมวลแนวความคิด ความสอดคล้องความเป็นไปได้ ความน่าจะเป็นเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการในการจัดวางองค์ประกอบของผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าได้เดินทางไปในสถานที่จริง เพื่อสังเกตถึงสภาพบรรยากาศของพื้นที่ในสถานที่นั้นๆ โดยพยายามเฝ้าดูด้วยสติเพื่อสัมผัสด้วยความรู้สึกไปพร้อมกัน ต่อมาคือการรับรู้ทางจิตใจ พยายามจดจำอารมณ์ความรู้สึกของตนเองในการเห็นสิ่งเหล่านั้น โดยการบันทึกด้วยภาพถ่าย เพื่อเลือกมุมมองที่จะ

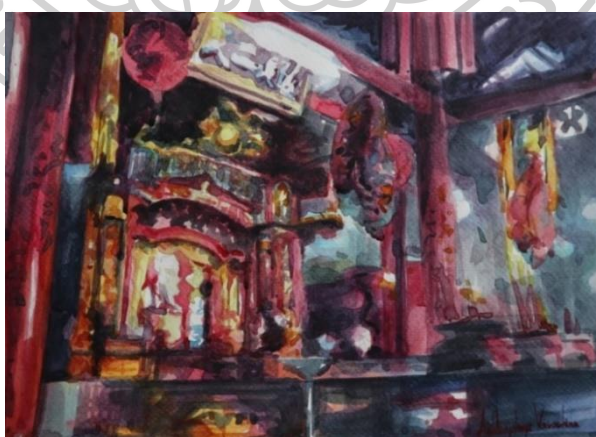
นำมาสร้างสรรค์องค์ประกอบทางทัศนศิลป์ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการเลือกจุดเด่นของภาพ พื้นที่ว่าง บรรยากาศของสี แสง และช่วงเวลา ล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น

ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง

กำหนดรูปแบบคร่าวๆ ด้วยลายเส้นลงบนกระดาษ และจัดบันทึกกระบวนการคิด กรรมวิธี เพื่อ ทบทวนความจำขณะสร้างสรรค์ผลงานจริง การทำภาพร่าง (Sketch) โดยการใช้เทคนิคสีน้ำบน กระดาษ ที่รวดเร็ว ตอบโต้ แก้ไข และตรวจสอบอารมณ์ความรู้สึกได้ง่าย เพื่อทดลองหาความเป็นไปได้ในทิศทางของชุดสี และฝีแปรง เพื่อที่จะนำไปสู่การขยายในการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

ภาพที่ 15 ภาพถ่ายต้นแบบ ศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ภาพที่ 16 ภาพการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ด้วยเทคนิคสีน้ำบนกระดาษ
ถ่ายโดยผู้วิจัยสร้างสรรค์ ปี 2562

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในกระบวนการนี้เป็นการนำเอาภาพร่างต้นแบบ (Sketch) มาขยาย ในผลงานชุดนี้ได้มีการกำหนดขนาดของผลงานแต่ละชิ้นไม่เท่ากัน ตามเนื้อหา และเทคนิควิธีการวิธีการทางจิตรกรรม

เริ่มต้นด้วยการคำนวณขนาดของเฟรมผ้าใบที่ขยายส่วนอย่างถูกต้องตามภาพร่างต้นแบบ จากนั้นร่างภาพด้วยสีน้ำมันตามสัดส่วนของโครงสร้างด้วยเส้นแบบคร่าวๆ ให้เกิดรูปทรงตามภาพร่างต้นแบบที่ต้องการ เพื่อที่จะให้เห็นขอบเขตของรูปทรง เพื่อง่ายต่อการลงสีแบบโมโนโทนในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 17

ภาพเฟรมผ้าใบที่คำนวณขนาดโดยการขยายส่วนตามภาพร่างต้นแบบ

ภาพที่ 18

ภาพร่างภาพบนเฟรมผ้าใบ

จากนั้นระบายสีเป็นลักษณะแบบโมโนโทนโดยรวมจนเต็มภาพ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการทำงาน เพราะการขึ้นสีแบบโมโนโทนนั้นจะช่วยให้เห็นน้ำหนัก และแสงเงาของภาพอย่างชัดเจน และสามารถควบคุมความชัดเจนของจุดเด่นและจุดรอง ระยะความลึกของภาพได้ชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 19

ภาพการร่างภาพ และลงบรรยากาศแบบโมโนโทน

ภาพที่ 20

ภาพแสดงลักษณะการขึ้นบรรยากาศสีภาพรวม

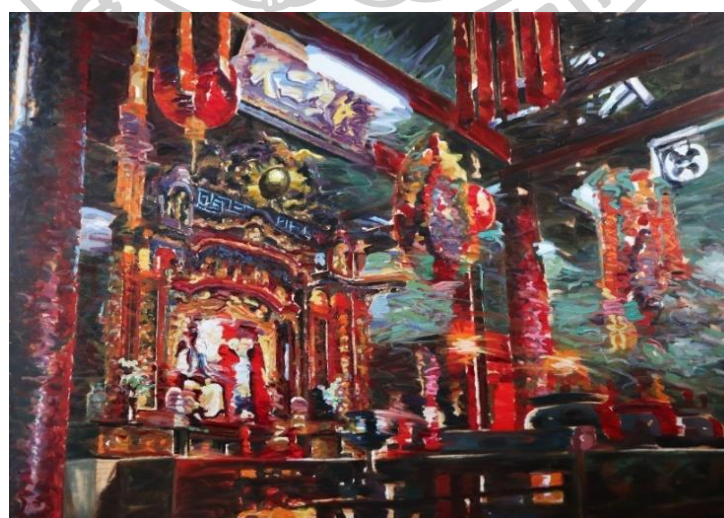
ระบายสีในลักษณะของสีบรรยากาศโดยรวม เริ่มจากส่วนที่เป็นพื้นหลัง (Background) ไล่มาในส่วนที่เป็นระยหน้า (Foreground) จนเต็มภาพ การลงสีบรรยากาศจากระยหน้า เพื่อถ่ายทอดการลงสีระยหน้าในส่วนที่เป็นจุดเด่นของภาพ สามารถควบคุมน้ำหนัก และระยะความลึกของภาพได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อลงสีบรรยากาศในส่วนที่เป็นระยหลังจนเกือบเต็มแล้วก็ค่อยๆ ทำในส่วนของระยหน้าซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ ในขั้นตอนนี้ยังต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องของการเน้นลักษณะของชุดสี และฝีแปรงให้มีความคมชัดมากขึ้น แต่ต้องไม่คมชัดจนมากเกินไปเพราะอาจจะทำให้ภาพสูญเสียความสมดุล และความเป็นเอกภาพของผลงานไป

ภาพที่ 21

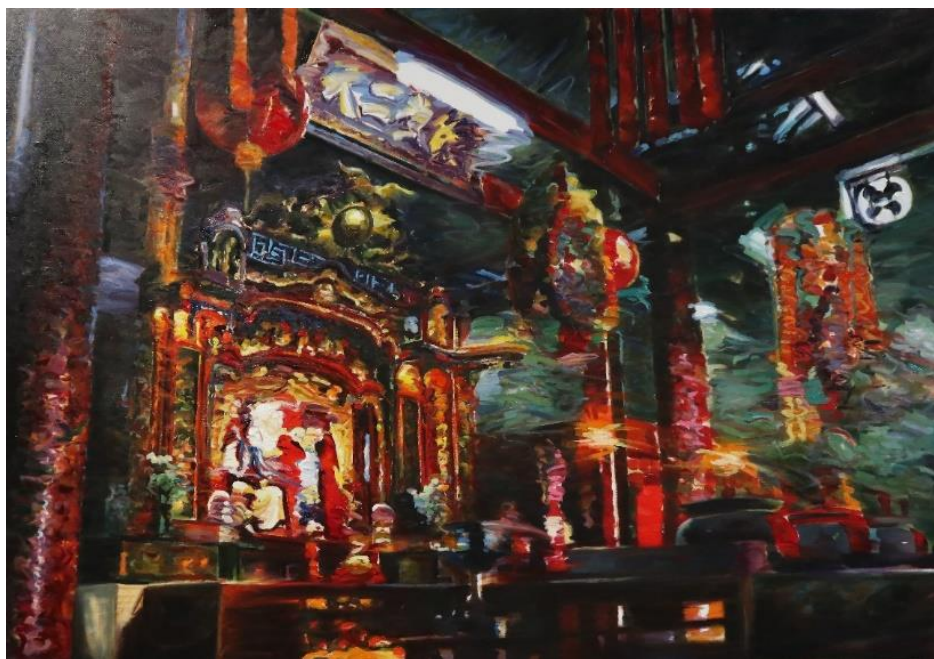
ภาพแสดงลักษณะการขึ้นบรรยากาศของสีภาพรวม

ภาพที่ 22

ภาพแสดงถึงการลงน้ำหนักโดยรวม

ต่อมาเมื่อได้โครงสร้างของน้ำหนัก และสีโดยรวมจนเต็มภาพแล้ว จึงเลือกเก็บรายละเอียดในส่วนที่ต้องการขบขันเป็นจุดเด่นให้ภาพสมบูรณ์มากที่สุด ส่วนจุดรองจะเป็นการเน้น และปล่อยร่องรอยของฝีแปรงที่ขึ้นสีไว้ในขั้นตอนแรกเพื่อให้เกิดระยะ และความลึกในภาพมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 23 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนสุดท้าย คือการลงสีบรรยากาศโดยรวมของภาพอีกชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผลงานเกิดมิติ และความลึกของภาพมากยิ่งขึ้น ในกระบวนการนี้ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคของฝีแปรงทั้งที่มีความช้าและรวดเร็ว มีพื้นผิวทั้งหนาและบาง เพื่อที่จะนำมาขบขันทั้งในจุดที่ต้องการให้เป็นจุดเด่น และจุดรองเพื่อให้ภาพสมบูรณ์ และเพื่อขบขันอารมณ์ความรู้สึก ประกอบกับเนื้อหาทางแนวความคิด เพื่อให้ผลงานไม่เป็นเพียงแต่ภาพที่เสร็จสมบูรณ์ และสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่ผลงานอาจจะต้องสามารถสื่อสารกับผู้รับชม ให้รับรู้และเข้าใจถึงเนื้อหาแนวความคิดเรื่องเวลา และพื้นที่ชีวิตที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอให้ได้มากที่สุด

บทที่ 4

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

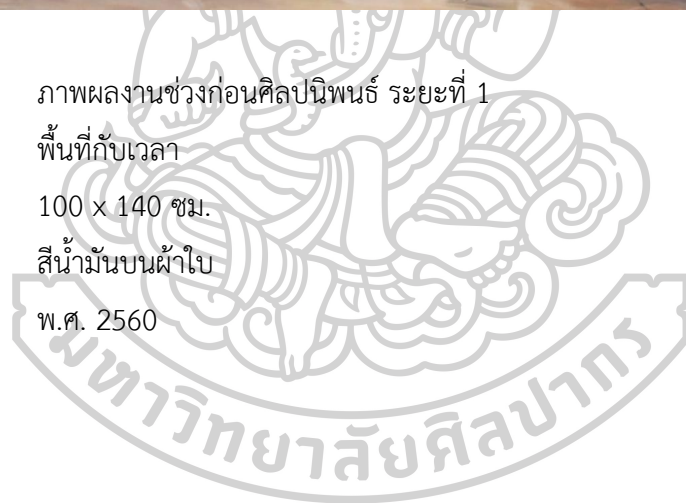
ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 1

ผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ในระยะแรก ได้สร้างสรรค์ผลงานจากแนวคิดและเนื้อหา โดยอาศัยเรื่องราวพื้นที่และเวลา ซึ่งอยู่ในกระบวนการทดลอง ศึกษา ทาคความเป็นไปได้ของรูปแบบ และเน้นพัฒนาทางด้านกระบวนการทางจิตรกรรม ที่สื่อถึงเรื่องราวที่ต้องการตามวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ โดยการใช้สี ที่หลากหลายทั้งที่มีความหนา และบาง เพื่อสร้างระนาบและพื้นผิวของงานจิตรกรรม สร้างเส้นสี และน้ำหนัก ก่อเกิดรูปทรงขึ้นในผลงาน 2 มิติ ผลงานระยะแรกเต็มไปด้วยการเขียนแบบ ฉับพลัน ไม่ค่อยเน้นรายละเอียด อันเกิดจากความต้องการทางเทคนิค เพื่อขบขันเรื่องราวของความเสื่อมสลาย ความเลือนลางไม่ชัดเจน จนภาพรวมผลงานออกมาคล้ายๆ กันหมด มีอารมณ์ความรู้สึกแบบเดียว ขาดความลึกในรายละเอียดของภาพ และตัวเทคนิค รูปทรงและเนื้อหาค่อนข้างใกล้เคียงกันหมด ขาดอารมณ์ภายในผลงาน ผลงานมีลักษณะแบน ไม่มีมิติ ซึ่งต้องมุ่งพัฒนาสร้างผลงานให้เกิดความรู้สึกถึงบรรยากาศ ให้ความรู้สึกถึงพื้นที่กับเวลามากขึ้น และผลงานยังไม่สามารถสื่อความหมายที่ศนะคติ ตามจุดประสงค์เท่าที่ควร ดังนั้นผลงานระยะแรก จึงเป็นเพียงการเริ่มต้นในการทดลอง เพื่อพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ส่งต่อในช่วงระยะต่อไป

ภาพที่ 24
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

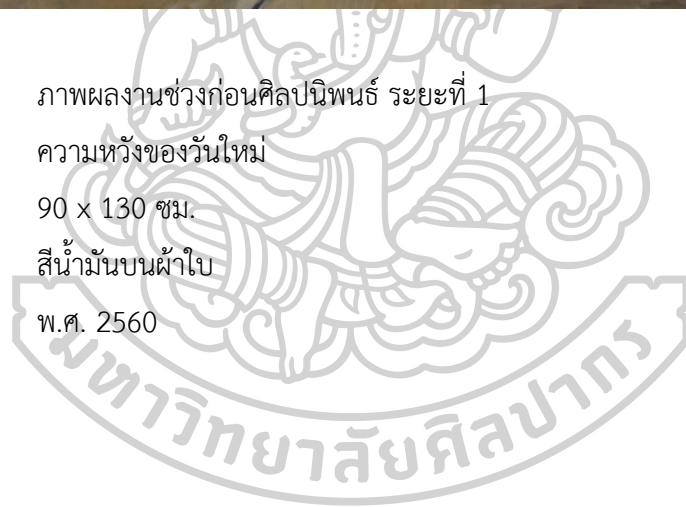
ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินนิพนธ์ ระยะเวลา 1
พื้นที่กับเวลา
100 x 140 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2560

ภาพที่ 25
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1
ความหวังของวันใหม่
90 x 130 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2560

ภาพที่ 26
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินนิพนธ์ ระยะที่ 1

วิถีแห่งเวลา หมายเลข 1

80 x 100 ซม.

สีน้ำมันบนผ้าใบ

พ.ศ. 2560

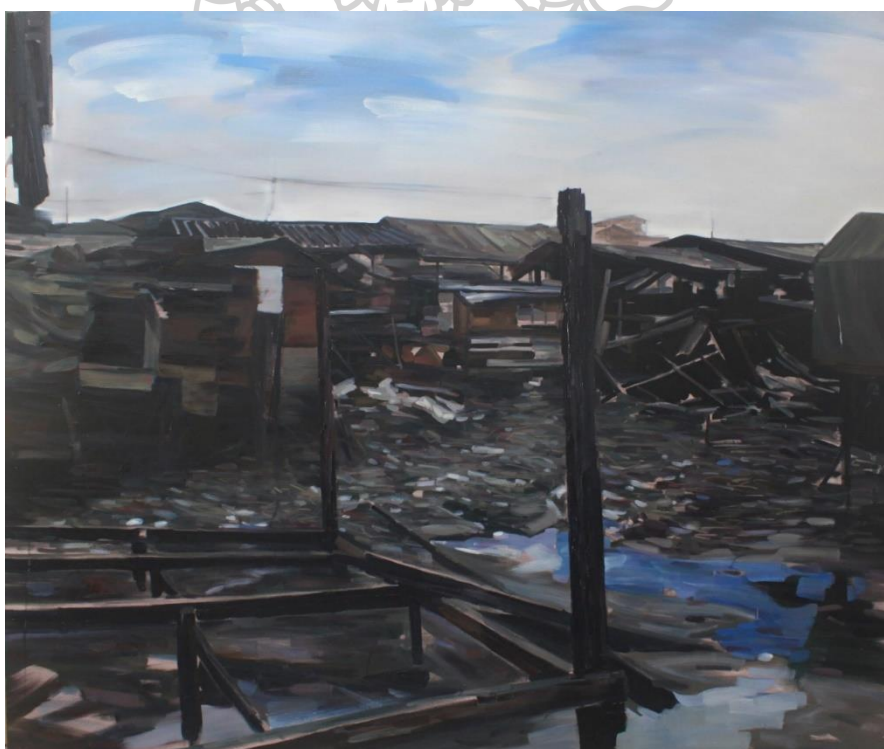

ภาพที่ 27
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1
วิธีแห่งเวลา หมายเลข 4
50 x 60 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2560

ผลงานช่วงก่อนศิลปินพันธ์ ระยะเวลาที่ 2

ผลงานช่วงก่อนศิลปินพันธ์ในระยะเวลาที่ 2 ได้เน้นกระบวนการเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเรียนรู้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ทางจิตรกรรมที่หลากหลาย มาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดอารมณ์ ความรู้และความหมายต่อทัศนธาตุ และเทคนิคเหล่านั้น เพื่อแทนค่าถึงความหมาย จากความสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์ทางตัวเทคนิค ทดลอง ค้นหาความเป็นไปได้ในการพัฒนาผลงาน ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เรื่องราวถึงสาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา อาศัยรูปแบบจิตรกรรมร่วมสมัย มาพัฒนา ผลงานในลักษณะเฉพาะตน โดยนำรูปทรงมาลดทอนรายละเอียด คลี่คลายเพิ่มเติม คิดค้นเทคนิค วิธีการ รูปแบบขึ้นมาใหม่ พัฒนาเทคนิคโดยสลายรูปทรงที่ชัดเจน โดยการเขียนภาพออกมาใน ลักษณะเบลอ เลือนลาง ไม่ชัดเจน เพื่อสร้างมิติ ระยะเวลาในผลงาน และจัดองค์ประกอบภาพให้มี บรรยากาศ ให้มีความสำคัญกับพื้นที่ว่างมากขึ้น เพื่อค้นหา ทดลอง ความเป็นไปได้ของการสร้างสรรค์ ผลงาน ให้สอดคล้องกับแนวคิด และวัตถุประสงค์ที่ต้องการ แต่ยังคงทดลองให้ผลงานเกิดความ สมบูรณ์ต่อไป

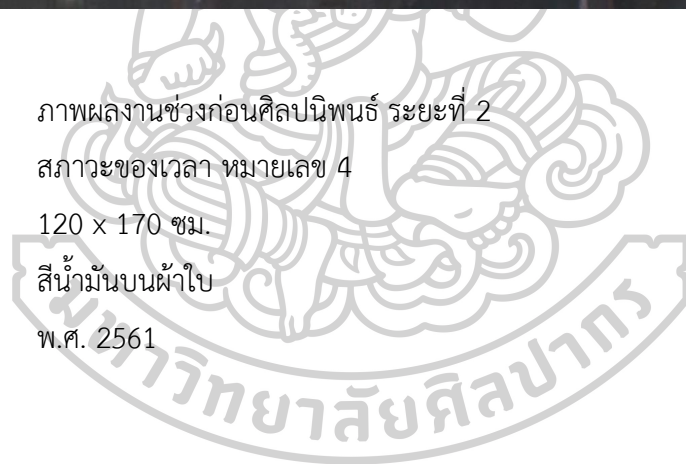

ภาพที่ 28	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพันธ์ ระยะเวลาที่ 2
ชื่อผลงาน	ทัศนียภาพเมือง
ขนาด	150 x 180 ซม.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2561

ภาพที่ 29
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพันธ์ ระยะเวลาที่ 2
สภาวะของเวลา หมายเลข 4
120 x 170 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2561

ภาพที่ 30
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

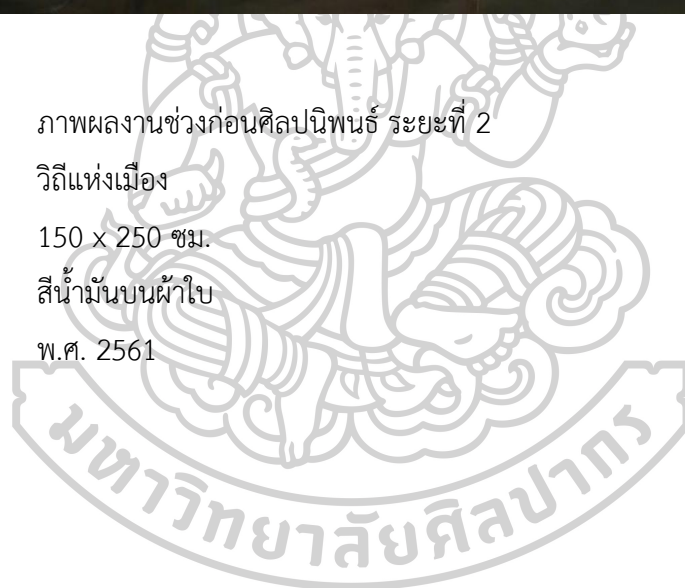
ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2

วิถีแห่งเมือง

150 x 250 ซม.

สีน้ำมันบนผ้าใบ

พ.ศ. 2561

ภาพที่ 31	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 21
ขนาด	180 x 135 ซม.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2561

ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ ระยะที่ 3

เป็นการทดลอง ศึกษา ค้นคว้า เพื่อค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะตน ซึ่งพบว่าการใช้สีแปร่งทั้งแบบช้า และเร็ว เพื่อสร้างมิติ และระยะถือเป็นจุดเด่นด้านการพัฒนาผลงาน ทั้งทางด้านรูปแบบ และเทคนิคที่สื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหาแนวความคิดให้ชัดเจนมากขึ้น อาศัยข้อเท็จจริง ผสมกับจินตนาการ มาสร้างสรรค์ในลักษณะเฉพาะตน ผลงานในระยะนี้ ผู้สร้างสรรค์มีความเข้าใจในโครงสร้างของผลงาน กระบวนการเทคนิคในการสร้างสรรค์ดีขึ้น รูปแบบผลงานมีการผสมผสานคลี่คลาย ลดทอน และสร้างสัญลักษณ์ภายในผลงาน เพื่อสื่อความหมาย อันสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนขึ้น แต่ภาพรวมยังไม่ลงตัวตามที่ต้องการ ผลงานในระยะนี้ จึงเป็นรากฐานทางความคิดที่สำคัญ เพื่อพัฒนาผลงานให้ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ถือเป็นการพบแนวทางอันจะนำไปสู่การกำหนด ทิศทางของการสร้างสรรค์ที่สามารถพัฒนาต่อไป

ภาพที่ 32	ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ ระยะที่ 3
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 22
ขนาด	90 x 180 ซม.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2561

ภาพที่ 33 ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 3
ชื่อผลงาน พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 24
ขนาด 80 x 100 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี พ.ศ. 2561

ภาพที่ 34 ภาพผลงานช่วงก่อนศิลปินนิพนธ์ ระยะที่ 3
ชื่อผลงาน พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 27
ขนาด 70 x 90 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี พ.ศ. 2561

ผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “สาระของพื้นที่กับชีวิต และเวลา” เป็นการนำเสนอ สาระของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยง และบ่งบอกถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ที่อยู่ภายใต้กรอบ และเงื่อนไขของเวลา มาเป็นประเด็นหลักในการสร้างสรรค์ โดยนำความรู้สึกต่างๆ ในช่วงเวลานั้นมา เป็นแรงผลักดัน และอาศัยแนวเรื่องที่ได้พัฒนาต่อเนื่องจากผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์มาพัฒนา สร้างสรรค์ จากการเก็บรวบรวมข้อมูล จากประสบการณ์ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ ตีความ และ สังเคราะห์ข้อมูลขึ้นมาใหม่ นำประเด็นสำคัญด้านความเป็นมา ความสำคัญของปัญหาและแรงบันดาลใจ ที่ได้รับ มาประมวลสรุปแนวคิด จุดมุ่งหมายและรูปแบบในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าใช้เทคนิควิธีการ ทางจิตรกรรมที่หลากหลายผสมผสานเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนที่ของเวลา ความช้าและเร็ว ด้วย สัญลักษณ์ที่แสดงออกด้วยการใช้สีแปร่งแบบช้า และเร็ว ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสภาวะของสังคม ปัจจุบัน แสดงความรู้สึกถึงความเก่าใหม่ การเคลื่อนไหวอย่างรุนแรง ฉับพลัน การหยุดนิ่ง หรือ เคลื่อนที่อย่างช้า ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จึงถูกพัฒนาไปตามลำดับ มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจำนวน 10 ชิ้นงาน โดยภาพรวมผลงานมีความสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ

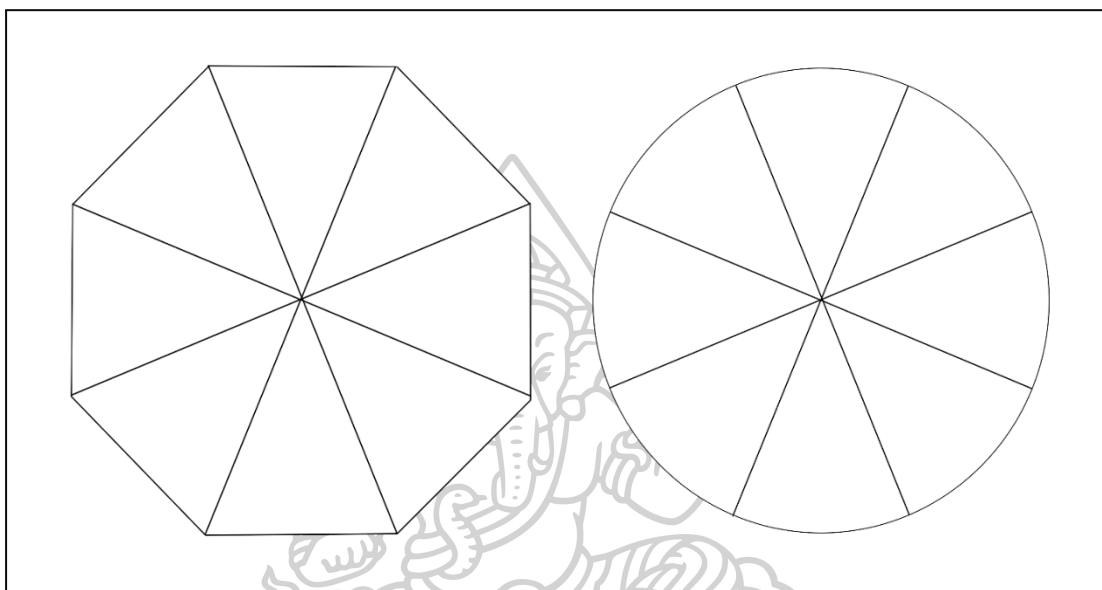
ภาพที่ 36	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 30
ขนาด	8x8x8x8x8x8 นิ้ว
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2562

ภาพที่ 37	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 31
ขนาด	8x8x8x8x8x8 นิ้ว.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1 และผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผลงานทั้ง 2 ชิ้นเป็นภาพสถานที่พักอาศัยของคนไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในศาลเจ้าโรงเกือกตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ภาพที่เห็นคล้ายกับช่องประตูทางเดินที่มีลักษณะเป็นวงกบแปดเหลี่ยมมองลึกเข้าไปจะเห็นเป็นสภาพของพื้นที่การดำรงชีวิต

ภาพที่ 38 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของเส้นจุดรวมสายตา

การกำหนดขอบเขตผลงานที่มีรูปทรงแปดเหลี่ยมที่มีทุกด้านเท่ากัน โดยมีตำแหน่งจุดรวมสายตาไว้ตรงกลาง ซึ่งมีที่มาจากเส้นตรงที่วิ่งผ่านจากมุมหนึ่งของเฟรม ไปยังอีกมุมฝั่งตรงข้าม จึงเกิดเป็นจุดตัดของเส้นที่อยู่ตรงกลางภาพพอดี องค์ประกอบเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสมมาตรของรูปทรง ซึ่งมีความคิดความหมายเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ โดยการกำหนดจุดเด่นหรือจุดรวมสายตาของภาพนี้ไว้ตรงกลางภาพนั้น เพื่อนำพาสายตาของผู้ชมเข้าไปสู่เรื่องและเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเชื้อสายจีน ผลงานชิ้นนี้จึงเลือกใช้ชุดสีแดงเป็นสีหลัก เพื่อสื่อถึงชีวิต ความเชื่อ ความรุ่งโรจน์และการดำรงอยู่อย่างยั่งยืน ผสมผสานกับการแสดงออกผ่านกระบวนการและเทคนิคทางจิตรกรรมในรูปแบบ Impressionist + Realistic โดยใช้เทคนิควิธีการจุดและแต้มสีแบบซ้ำ ๆ แสดงให้เห็นการหยุดนิ่ง และการเคลื่อนที่อันซ้ำของช่วงเวลา จากความประทับใจเหล่านั้น ทำให้เห็นถึงความจริงของพื้นที่กับชีวิต และเวลาอันสงบอบอุ่น และเรียบง่าย ทั้งหมดนี้อยู่ร่วมกันอย่างลงตัวและสมบูรณ์

ภาพที่ 39	ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 32
ขนาด	60 x 40 ซม.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปินพจน์ ชั้นที่ 3

ในภาพเป็นสถานที่พักอาศัยของคนไทยเชื้อสายจีนที่ใช้ชีวิตอยู่ใต้อาคารเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร เป็นภาพที่คล้ายกับห้องทำงาน ห้องครัว และห้องกินข้าวรวมอยู่ในที่เดียวกัน เมื่อมองถัดไปด้านซ้ายระยะไกลจะเห็นเป็นช่องประตูที่มีแสงสาดส่องเข้ามา บ่งบอกถึงช่วงเวลากลางวัน สภาพข้าวของเครื่องใช้ที่วางระเกะระกะ แสดงให้เห็นถึงร่องรอยของการประกอบอาชีพ การทำกิจวัตรประจำวันหลายอย่าง โดยภาพรวมแล้วจะเห็นได้ถึงการดำรงชีวิตในพื้นที่เหล่านั้น จึงได้มีการกำหนดขนาดและขอบเขตการสร้างสรรค์ โดยมีที่มาในการจัดวางองค์ประกอบที่มีแนวความคิด และความหมายดังต่อไปนี้

ภาพที่ 40 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของพื้นที่ว่าง (Space)

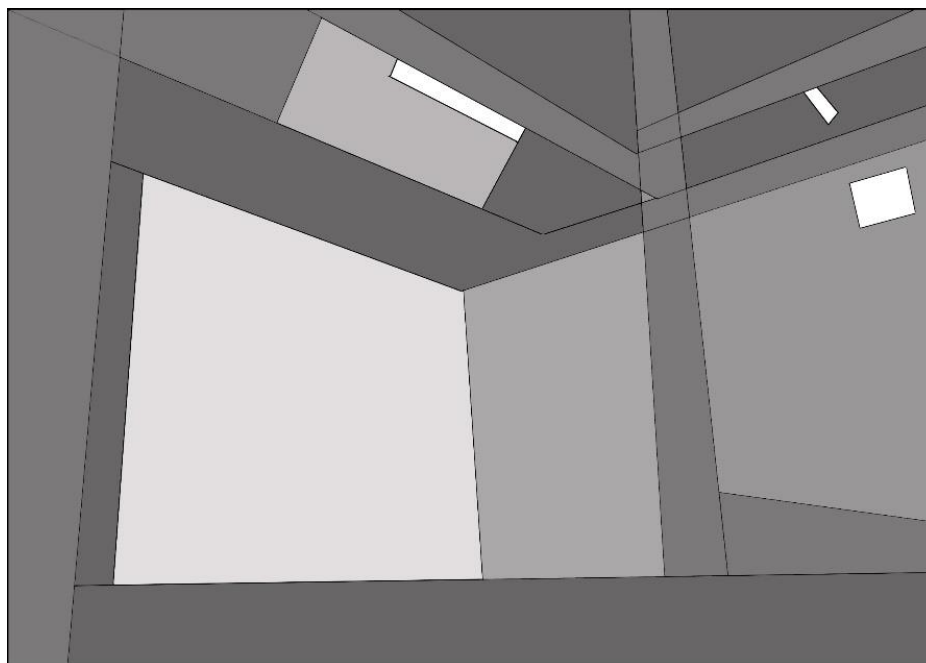
การกำหนดขอบเขตผลงานให้มีรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน โดยการวางตำแหน่งพื้นที่ว่าง (Space) ค่อนข้างมาก โดยมีจุดเด่นที่เป็นทั้งรูปทรง (Form) และเป็นพื้นที่ว่าง (Space) ในเวลาเดียวกัน และยังเป็นจุดรวมสายตา เพื่อนำพาผู้ชมไปสู่เนื้อหาและเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ การวางองค์ประกอบแบบนี้เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงพื้นที่หลัก และพื้นที่รอง ที่มีความคิดความหมายเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ โดยการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคทางจิตรกรรมในรูปแบบ Impressionist + Abstract โดยเน้นการใช้ชุดสี 2 แบบ แบบแรกคือสีที่หม่น ทุกสีจะถูกเบรคด้วยสีคู่ตรงข้าม และสีข้างเคียง จะมีสีที่สดในส่วนแสงที่อยู่ภายในเงาเพียงเล็กน้อย อีกแบบจะเป็นสีของแสง จะมีลักษณะสดมากยิ่งขึ้น ทั้ง 2 ส่วนนี้เกิดจากการใช้จินตนาการที่ถ่ายทอดผ่านความประทับใจ ชุดสีที่ใช้จึงจะไม่เป็นข้อเท็จจริง นอกจากชุดสีแล้วผลงานชิ้นนี้มีการใช้ฝีแปรงในการแสดงออกเป็นหลัก ทั้งการสะบัดอย่างรวดเร็ว และการขีดแบบซ้ำๆ ทำให้เกิดทัศนธาตุทางศิลปะที่เกิดจากร่องรอยของฝีแปรงทั้งช้าและเร็ว ทัศนธาตุเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความนามธรรม (Abstract) ที่เกิดขึ้นบนผลงาน นอกจากนี้จุดเด่นของผลงานอยู่ในส่วนที่เป็นไฮไลท์ของแสงที่สว่างที่สุดตรงช่องประตู เกิดจากการปล่อยเว้นให้เห็นเป็นพื้นผ้าใบสีขาว เมื่อมองโดยภาพรวมจะปรากฏเป็นภาพห้องที่ภายในมีความคลุมเครือถูกตัดด้วยแสงที่ส่องเข้ามาอย่างรุนแรง สะท้อนให้เห็นถึงพื้นที่และชีวิตที่กำลังเผชิญหน้าอยู่กับบางสิ่งบางอย่างภายนอก ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่เดิมนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกลไกการเคลื่อนที่ของเวลา รูปธรรมและนามธรรม

ภาพที่ 41	ภาพผลงานศิลปินพันธ์ ชื่นที่ 4
ชื่อผลงาน	พื้นที่กับชีวิต และเวลา (ความเชื่อ) หมายเลข 1
ขนาด	140 x 200 ซม.
เทคนิค	สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี	พ.ศ. 2562

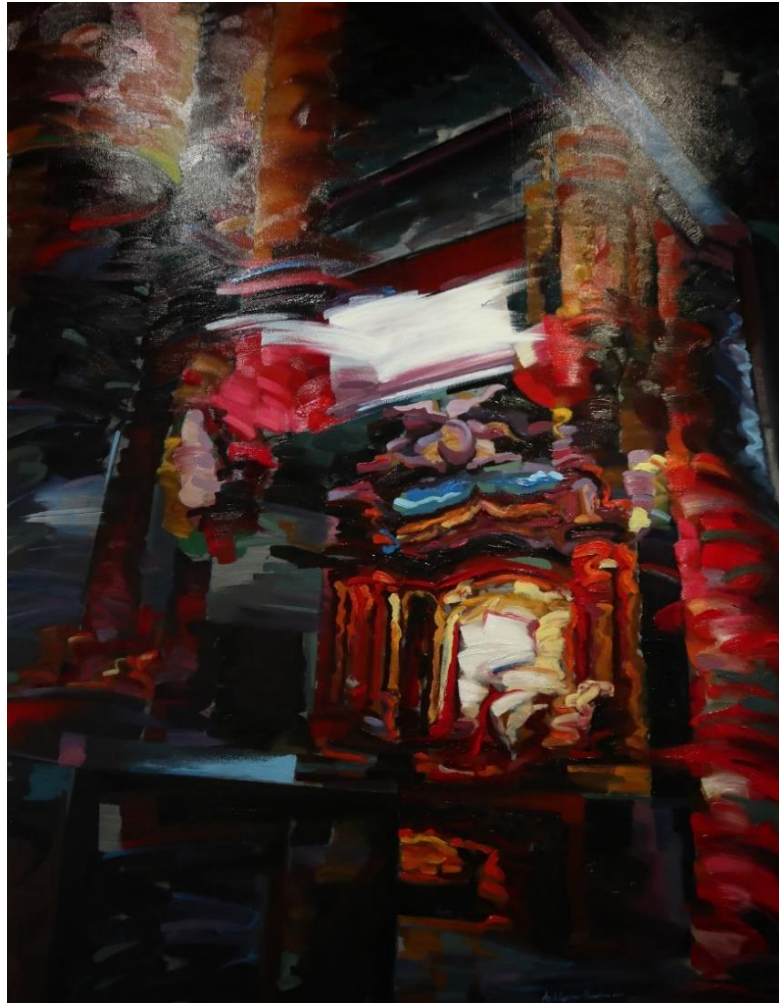
วิเคราะห์ผลงานศิลปินพันธ์ ชื่นที่ 4

ผลงานชิ้นนี้เป็นภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ถูกถ่ายทอดออกมาในมุมมองแบบมุมมอง (มุมมองของมด Ant's-Eye View) จึงทำให้ภาพเห็นถึงโครงสร้างภายในของสถาปัตยกรรม ให้ความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่อลังการ มั่นคงและแข็งแรง โดยการจัดวางองค์ประกอบแบบวางจุดเด่นไว้ด้านหน้าทำให้เหลือพื้นที่ว่าง (Space) ด้านหลังค่อนข้างมาก ทำให้รู้สึกถึงความเว้งว่างที่มีอากาศปกคลุมโดยรอบ กระตุ้นให้นึกถึงช่วงเวลาหนึ่งที่กำลังเกิดขึ้นใน ณ พื้นที่แห่งนั้น

ภาพที่ 42 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

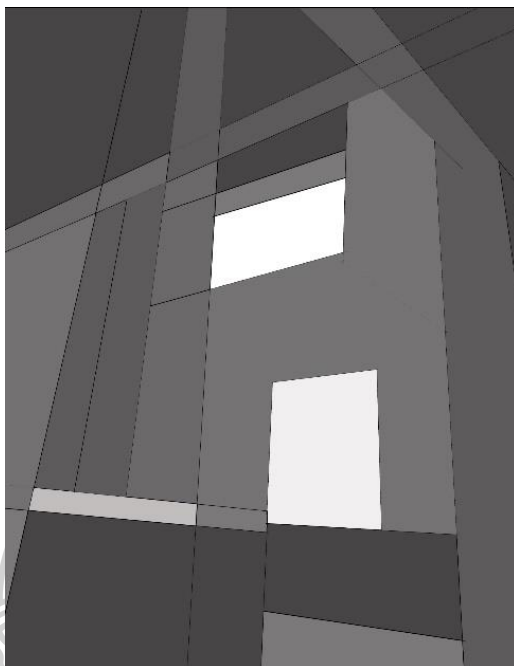
ผลงานชิ้นนี้ถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) + จิตรกรรมรูปแบบความประทับใจ (Impressionist) ด้วยเทคนิคการจุดและการแต้มสีแบบซ้ำ ๆ รวมไปถึงการใช้ฝีแปรงที่สลับแบบซ้ำๆ และกระชากฝีแปรงอย่างรวดเร็วในบ้างจังหวะ ด้วยเทคนิคและวิธีการเหล่านี้กระตุ้นให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของเวลาที่แตกต่างกันทั้งช้าและเร็ว รวมไปถึงการหยุดนิ่งเพียงชั่วขณะของเวลา เช่นเดียวกัน ประกอบกับการใช้ชุดสีแดงเพื่อกระตุ้นให้รู้สึกถึงพลังแห่งชีวิต ความรุ่งโรจน์ ความเชื่อ และความศรัทธาของคนไทยเชื้อสายจีน ในส่วนของพื้นที่ว่าง (Space) ที่เป็นพื้นที่ในส่วนของเงา ใช้สีเขียวซึ่งเป็นสีคู่ตรงข้ามมาเป็นตัวลดความสดของสีแดง ทำให้บางจุดสีหม่นลง ทำให้บรรยากาศของสีในพื้นที่ว่างอบอุ่น และแฝงไปด้วยความลึกลับอยู่ในตัว จึงจะเห็นว่าผลงานชิ้นนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงพื้นที่แห่งความเชื่อความศรัทธา ที่แอบแฝงไปด้วยการสั่นไหว ความคลุมเครือ คล้ายสิ่งเหล่านี้ไม่คงที่ อาจเป็นเพียงแค่สิ่งที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว สะท้อนถึงความแน่นอนและไม่แน่นอนของชีวิตและเวลา

ภาพที่ 43 ภาพผลงานศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน พื้นที่กับชีวิต และเวลา (ความเชื่อ) หมายเลข 2
ขนาด 145 x 190 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปะขั้นที่ 5

ผลงานชิ้นนี้เป็นภาพศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ถูกถ่ายทอดออกมาในมุมมองแบบมุมเงย (มุมมองของมด Ant's-Eye View)

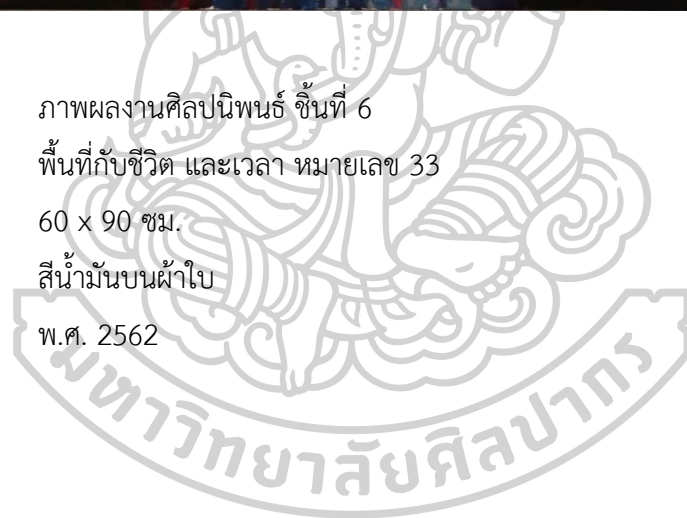
ภาพที่ 44 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (Abstract expressionist) ด้วยเทคนิคการใช้ฝีแปรงสะบัดทั้งแบบช้า จนถึงการกระชากแบบรวดเร็ว ชูดสีที่ใช้หลักๆ จะเป็นสีแดงซึ่งให้ความรู้สึกถึงพลังอำนาจแห่งความเชื่อ ความศรัทธา และความรุ่งโรจน์แห่งชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีน ในส่วนของพื้นที่ว่าง (Space) บางส่วนใช้สีเขียวเป็นตัวลดความสดของสีแดงเพื่อให้สีหม่นลง แต่ก็มีการแทรกสีที่สดๆ เพิ่มเติม เช่น สีม่วง สีน้ำเงิน และสีฟ้า เพื่อให้บรรยากาศสีในพื้นที่ว่างอบอวนไปด้วยความสับสนวุ่นวาย และแฝงไปด้วยความลึกลับอยู่ในตัว ด้วยเทคนิควิธีการใช้ชูดสี และฝีแปรงเหล่านี้กระตุ้นให้เห็นถึงการเคลื่อนที่ของเวลาที่รวดเร็ว สับสนวุ่นวาย จุดเด่นของภาพคือการตัดกันอย่างรุนแรง (Contrast) ของแสงในจุดไฮไลท์ของภาพ ซึ่งเด่นออกมาจากพื้นที่ว่างโดยรอบอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นถึงสิ่งแปลกปลอมที่เข้ามาแทนที่แทรกแซงความเป็นอยู่เดิม สะท้อนให้เห็นถึงพื้นที่แห่งความเชื่อความศรัทธาของชีวิต ที่ควรเป็นสถานที่อันเงียบสงบมีการเคลื่อนที่ของเวลาที่เชื่องช้า แต่กลับแอบแฝงไปด้วยการสั่นไหวอย่างรุนแรง ด้วยสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้พื้นที่และชีวิตเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป

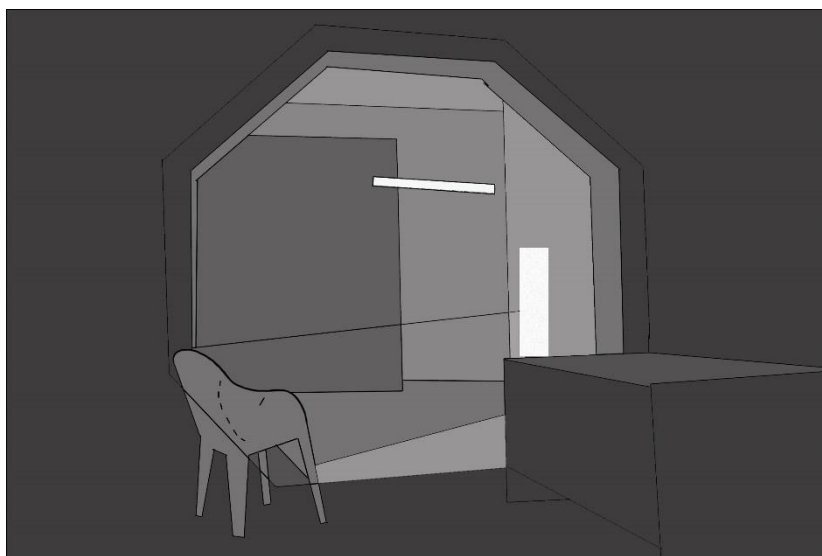
ภาพที่ 45
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6
พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 33
60 x 90 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6

ผลงานชิ้นนี้เป็นสถานที่พักอาศัยของคนไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร จะเห็นเป็นภาพเก้าอี้สีแดงตั้งอยู่ข้างหน้าช่องประตูทางเดินที่มีลักษณะเป็นวงกลมแปดเหลี่ยม เมื่อมองลึกเข้าไปจะเห็นเป็นสภาพของพื้นที่การดำรงชีวิตของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในสถานที่แห่งนั้น จึงได้มีการกำหนดขนาดและขอบเขตของการสร้างสรรค์ โดยมีที่มาในการจัดองค์ประกอบที่มีแนวความคิด และความหมายดังต่อไปนี้

ภาพที่ 46 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

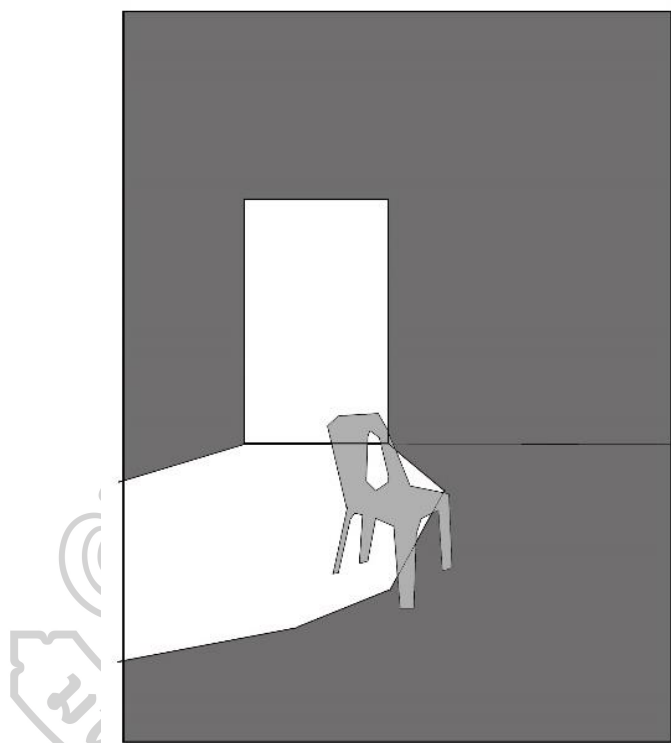
การกำหนดขอบเขตผลงานให้มีรูปทรงที่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน มีโดยมีรูปทรง (Form) ของเก้าอี้เป็นจุดเด่นของภาพ นำสายตาผู้ชมเข้าไปสู่เนื้อหาสาระของพื้นที่ว่าง (Space) ด้านใน การวางองค์ประกอบแบบนี้เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ที่เป็นหลัก และในส่วนรอง ซึ่งมีความคิด ความหมายเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ โดยสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคทางจิตรกรรมในรูปแบบ Realistic+Impressionist โดยการเน้นเก้าอี้สีแดงให้มีความเหมือนจริง (Realistic) มากที่สุด เพื่อขับเน้นถึงความเป็นจริงของชีวิตในปัจจุบันซึ่งเป็นเนื้อหาสาระสำคัญของภาพ ส่วนในพื้นที่ว่าง (Space) ใช้การเขียนในรูปแบบ Impressionist เพื่อขับเน้นบรรยากาศอันเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขความประทับใจ จุดสีที่ใช้จะแตกต่างจากข้อเท็จจริง ผสมกับการใช้ฝีแปรงแต้มและขีดแบบซ้ำ ๆ ทำให้เกิดเป็นทัศนธาตุทางศิลปะที่เกิดจากร่องรอยของฝีแปรงที่ซ้ำ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความแตกต่างกันของมิติ และเวลาภายในภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผลงานชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงสถานะของความจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน กับความประทับใจในช่วงเวลาหนึ่งที่เคยผ่านมา ความต่างเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการตั้งคำถามกับการเคลื่อนที่ของเวลา การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อพื้นที่และการดำรงชีวิตของมนุษย์

ภาพที่ 47 ภาพผลงานศิลปินพจน์ ชินน์ที่ 7
ชื่อผลงาน พื้นที่กับชีวิต และเวลา หมายเลข 34
ขนาด 120 x 90 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7

เป็นภาพมูมนึงของศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร จะเห็นเป็นมุมที่มองออกไป ด้านนอกเห็นเป็นช่องประตู ในลักษณะภาพแบบย้อนแสง จัดองค์ประกอบโดยการวางตำแหน่งเก้าอี้ ซึ่งเป็นจุดเด่นไว้ตรงกลางภาพ อยู่ท่ามกลางจุดตัดระหว่างแสงกับเงาซึ่งเป็นพื้นที่ว่าง ทั้งหมด ในส่วนของพื้นที่ว่าง (Space) มีลักษณะการตัดกันอย่างรุนแรงระหว่างแสงกับเงา (Contrast) แบบแสงจัดเงาจัด

ภาพที่ 48 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

ในบรรยากาศโดยรวมของพื้นที่ว่างในส่วนเงา ถูกแสดงออกด้วยจิตรกรรมรูปแบบ expressionist ด้วยการใช้ชุดสีที่ทึบ และถูกเจือให้เบาบางลง โดยการใช้ฝีแปรงที่รวดเร็วและรุนแรง แสดงให้เห็นถึงสภาวะของความสับสนวุ่นวายที่เกิดขึ้นภายใน และในพื้นที่ว่างในส่วนของแสงที่สว่างที่สุด ถูกปล่อยเป็นผ้าในสีขาวที่ไม่ผ่านการลงสี จะเห็นเป็นแสงที่แสดงออกถึงความเบาบางแต่ร้อนแรง การตัดกันระหว่างแสงและเงาที่ (Contrast) จึงจะเห็นถึงบรรยากาศอันอึดอัด และสับสนวุ่นวายจากภายใน และภายนอก โอบล้อมครอบคลุมเก้าอี้สีแดงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงการดำรงอยู่ของชีวิตที่แสดงออกด้วยรูปแบบ (Realistic) การสร้างมิติของ ความต่าง ของความจริงและความนามธรรมที่เกิดขึ้นในภายในภาพ สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะของการเผชิญหน้ากับการเคลื่อนที่ของเวลาที่เข้มข้นและรวดเร็ว ความไม่แน่นอนเหล่านี้ส่งผลต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในปัจจุบัน

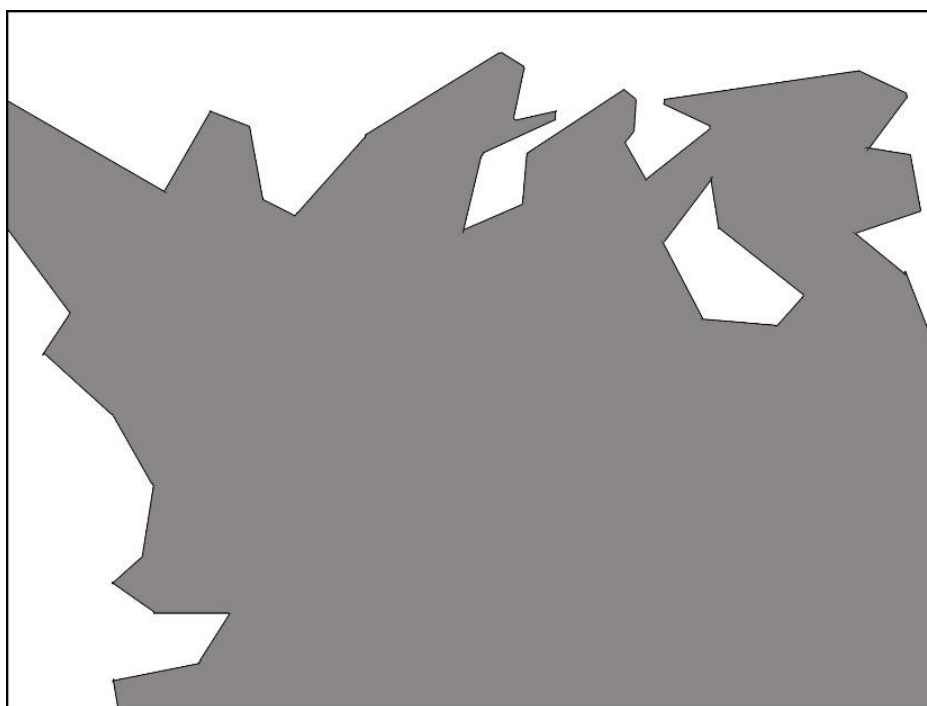

ภาพที่ 49
ชื่อผลงาน
ขนาด
เทคนิค
ปี

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8
พื้นที่กับชีวิต และเวลา(ความเชื่อ) หมายเลข 3
135 x 180 ซม.
สีน้ำมันบนผ้าใบ
พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปะชั้นที่ 8

เป็นภาพหลังคาของศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีรูปปั้นประติมากรรมประดับอยู่บนนั้น ในบรรยากาศช่วงเวลากลางวันที่บ่งบอกจากท้องฟ้าที่เป็นพื้นที่ว่างด้านหลัง (Background) จะเห็นได้ว่าภาพอยู่ในลักษณะย้อนแสง ทำให้รูปทรง (Form) ของหลังคาซึ่งเป็นเนื้อสารทั้งหมดถูกหลบซ่อนอยู่ภายใต้พื้นที่ของเงา ซึ่งมีลักษณะของโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space) ดังนี้

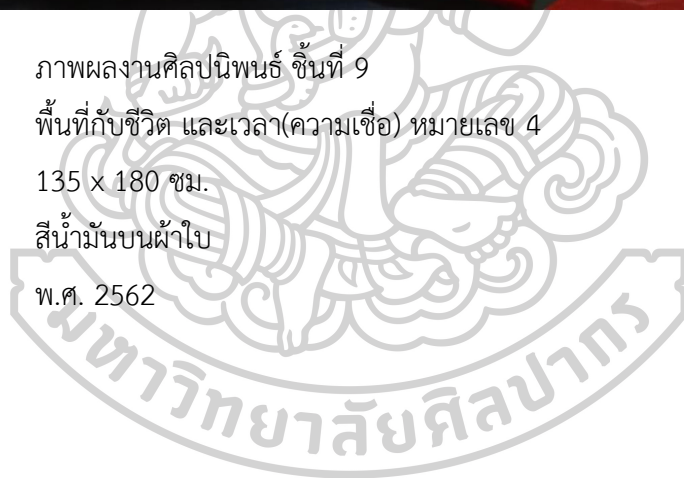

ภาพที่ 50 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

วัตถุของพื้นที่ที่บ่งบอกถึงความนิ่ง สิ่งปลูกสร้างทางความเชื่อถูกปล่อยทิ้งให้ดูเก่าทรุดโทรม และถูกมองข้าม ด้วยสภาวะการเคลื่อนที่เร็วของเวลาและสิ่งรอบข้างเกิดขึ้นใหม่ วัตถุเหล่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ผลงานจึงถูกแสดงออกในงานจิตรกรรมรูปแบบการสำแดงพลังอารมณ์นามธรรม (Abstract expressionist) ด้วยชุดสีที่หม่นมอม และเส้นมโหรีมกับการใช้ฝีแปรงที่มีความเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงและฉับพลัน จากเทคนิควิธีการเหล่านี้สะท้อนให้เห็นโดยเสมือนว่าวัตถุที่เป็นประติมากรรมบนหลังคานั้น กำลังเคลื่อนไหวไปตามความสับสนวุ่นวายที่เกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลาแห่งสังคมเมืองในปัจจุบัน

ภาพที่ 51 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 9
ชื่อผลงาน พื้นที่กับชีวิต และเวลา(ความเชื่อ) หมายเลข 4
ขนาด 135 x 180 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ปี พ.ศ. 2562

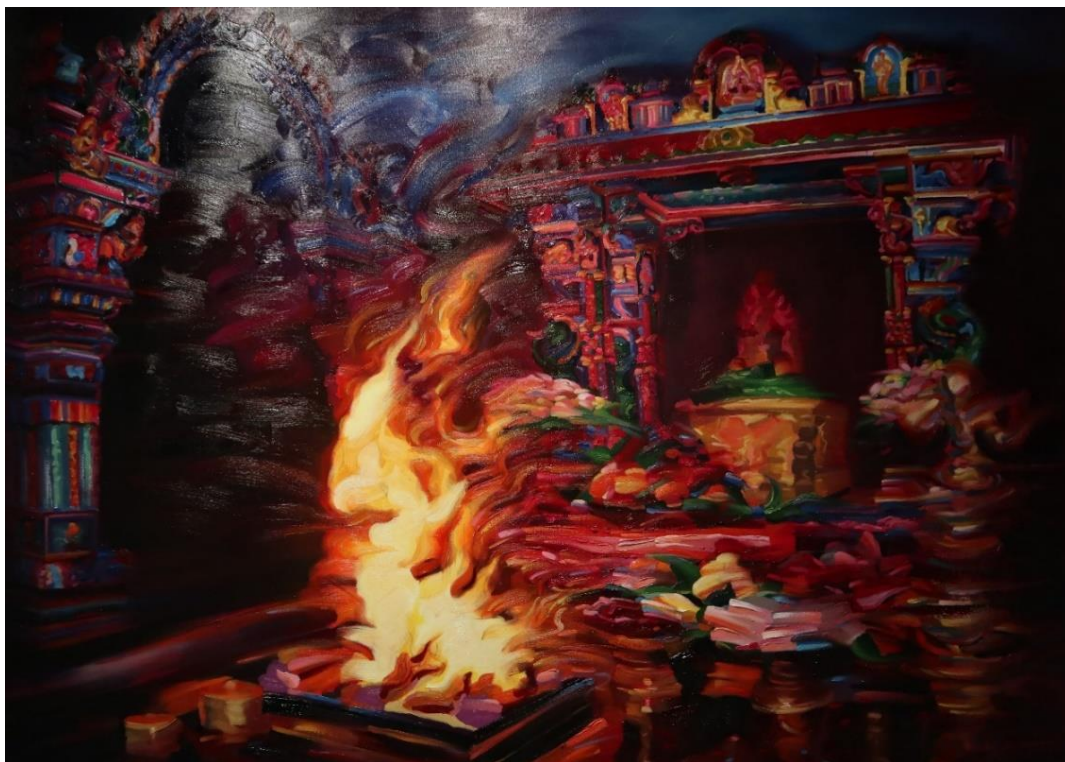
วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 9

เป็นภาพหลังคาของศาลเจ้าโรงเกือก ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีรูปปั้นประติมากรรมประดับอยู่บนนั้น ในช่วงเวลากลางคืนที่บ่งบอกจากท้องฟ้าที่เป็นพื้นที่ว่างด้านหลัง (Background) และบรรยากาศโดยรวม จะเห็นแสงในส่วนรูปทรง (Form) ระยะเวลาเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นทั้งจุดเด่นและเนื้อสาระทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะของโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space) ดังนี้

ภาพที่ 52 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

วัตถุประสงค์ของพื้นที่ที่บ่งบอกถึงความนิ่ง สิ่งปลูกสร้างทางความเชื่อที่ถูกปล่อยทิ้งให้ดูเก่าทรุดโทรม และถูกมองข้าม ด้วยสภาวะการเคลื่อนที่เร็วของเวลาและสิ่งรอบข้างเกิดขึ้นใหม่ วัตถุประสงค์เหล่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ผลงานจึงถูกแสดงออกในงานจิตรกรรมรูปแบบการสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (Abstract expressionist) ด้วยชุดสีที่สด และหม่นมอง กับการใช้ฝีแปรงที่มีความเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงและฉับพลัน จากเทคนิควิธีการเหล่านี้สะท้อนให้เห็นโดยเสมือนว่าวัตถุประสงค์ที่เป็นประติมากรรมบนหลังคานั้น กำลังเคลื่อนไหวไปตามแสง และสี ความสับสนวุ่นวายในช่วงเวลากลางคืน ที่เห็นได้จากสังคมแห่งความเป็นเมืองในปัจจุบัน

ภาพที่ 53

ชื่อผลงาน

ขนาด

เทคนิค

ปี

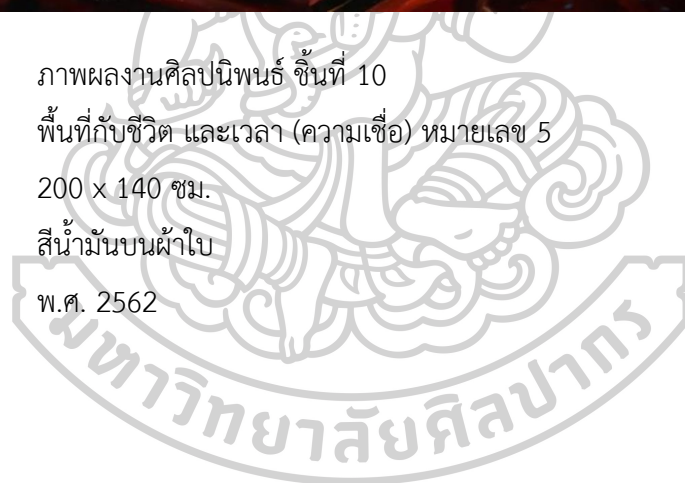
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 10

พื้นที่กับชีวิต และเวลา (ความเชื่อ) หมายเลข 5

200 x 140 ซม.

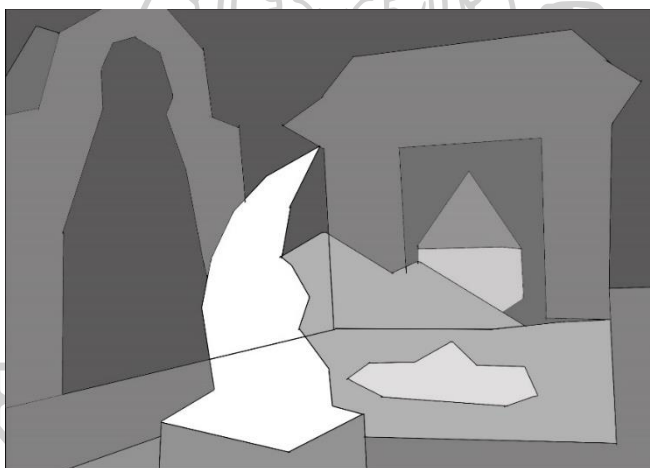
สีน้ำมันบนผ้าใบ

พ.ศ. 2562

วิเคราะห์ผลงานศิลปะชั้นที่ 10

เป็นภาพภายในวัดแขก สีลม กรุงเทพมหานคร ศาสนสถานของชาวฮินดู คล้ายกับเป็นช่วงเวลาของการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่ง ในภาพจะเห็นเป็นภาพเปลวไฟ และเครื่องบูชา อยู่ท่ามกลางสถาปัตยกรรมศิลปะแบบฮินดู ผลงานจัดวางองค์ประกอบโดยวางจุดเด่นอยู่ที่เปลวไฟไว้ตรงด้านซ้ายเกือบกลางภาพ เมื่อมองถัดไปจะเห็นเป็นเส้นนำสายตา (Perspective) ที่นำพาสายตามองลึกเข้าไปถึงโครงสร้างสถาปัตยกรรมในด้านหลัง ทำให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่อลังการ แต่โครงสร้างสถาปัตยกรรมเหล่านั้น ถูกวางในลักษณะเอียงเล็กน้อย ทำให้รู้สึกคล้ายกับสิ่งเหล่านั้นไม่มั่นคงแข็งแรง การวางค่าน้ำหนักของภาพ ถูกจัดวางให้จุดเด่นมีค่าน้ำหนักสว่างที่สุด ส่วนรูปทรง (Form) โครงสร้างสถาปัตยกรรมด้านหลังจะถูกลดล้นค่าน้ำหนักความสว่างลงไป ในส่วนของพื้นที่ว่าง (Space) จะถูกวางค่าน้ำหนักที่เข้มที่สุด เพื่อขับเน้นให้งานมีระยะความลึก และค่าน้ำหนักในภาพแตกต่างกันออกไป

ภาพที่ 54 ภาพโครงสร้างองค์ประกอบของรูปทรง (Form) และพื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้ถ่ายทอดออกมาในงานจิตรกรรมหลายรูปแบบผสมผสานกันทั้งในรูปแบบ Realistic + Impressionist + expressionist + abstract ในส่วนของเปลวไฟใช้เทคนิคการใช้สีผิวแปร่ง และการใช้ชุดสีที่ขับเน้นให้มีความเหมือนจริงมากที่สุด เพื่อแสดงให้เห็นถึงอุณหภูมิของความร้อนที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกอย่างแท้จริง ในส่วนที่เป็นรูปทรงของโครงสร้างสถาปัตยกรรมถูกขับเน้นด้วยเทคนิคการแต้ม และการจุดสีแบบซ้ำๆ เพื่อสะท้อนถึงการสงบนิ่ง ด้วยชุดสีที่เกิดจากความประทับใจโดยมีที่มาจากสีแห่งความเชื่อแบบฮินดู ในส่วนที่เป็นข้าวของเครื่องบูชาถูกถ่ายทอดออกมาด้วยการใช้เทคนิคของผิวแปร่งที่สลับอย่างรวดเร็ว เพื่อต้องการให้เห็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกแบบนามธรรมเสมือนกับสิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง เมื่อมองโดยภาพรวมแล้วจะเห็นถึงความจริงที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวแล้วก็ดับไป บางสิ่งคงอยู่แต่ไม่มั่นคง บางอย่างคลุมเครือไม่ชัดเจน คล้ายกับทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเกิดขึ้นเพียงชั่วขณะ โดยมีเวลาเป็นตัวกำหนดการเคลื่อนที่ของสิ่งต่างๆ ด้วยตัวมันเอง

บทที่ 5

บทสรุป

หากมีคำถามเกิดขึ้นว่าชีวิตคืออะไร ดำรงอยู่และมีจุดหมายอย่างไรภายใต้กรอบของพื้นที่ ซึ่งหมายถึงสถานที่ชีวิต และร่างกายโดยมีระยะเวลาที่จำกัด และมีเวลาเป็นสิ่งที่กำหนดกรอบของความคิด และจุดมุ่งหมายเหล่านั้น ข้าพเจ้าตระหนักว่าไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่ถาวร แต่กลับเป็นไปตรงกันข้าม เราจึงควรไม่ประมาทและมีความรับผิดชอบต่อการดำรงชีวิตภายใต้เงื่อนไขที่ได้กล่าวมาข้างต้น

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ เกิดจากกระบวนการปฏิบัติงาน การศึกษา ค้นคว้า เรียบเรียงเนื้อหาตามแนวคิด รวบรวมข้อมูล ทดลอง โดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้ง่ายต่อการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานสามารถสื่อความหมาย ตามแนวคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการนำเสนอ ก่อเกิดความงามและสุนทรียภาพ ส่งเสริมให้ผลงานสมบูรณ์แบบ เป็นเอกภาพ และลงตัวตามวัตถุประสงค์ ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาแก่ผู้สนใจ ซึ่งส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดความภาคภูมิใจ ที่ได้มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้ และเรื่องราวสู่คนรุ่นหลัง ให้เกิดการตระหนักรู้และได้อนุรักษ์คุณค่าของงานจิตรกรรมต่อไป

รายการอ้างอิง

im2market. (2559). เวลา หมายถึง (Time) ? Retrieved from

<https://www.im2market.com/2016/10/19/3631>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). ความงาม. Retrieved from

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%A1>

วินัย วีระพัฒนานนท์. (2530). สิ่งแวดล้อมศึกษา. ม.ป.ท.: ม.ป.ป.

สุนทรียศึกษา. (2560). ทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์(ทฤษฎีศิลปะ), . Retrieved from

<http://facstaff.swu.ac.th/suchartth/Aesthetic.htm>

สุรพล พะยอมแย้ม. (2543). จิตวิทยาสัมพันธภาพ : อาณาเขตสัมพันธภาพ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เอกภาพ วรชีนา
วัน เดือน ปี เกิด	5 พฤษภาคม 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	2554 - ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	53/5 หมู่ 7 ต.ทวีวัฒนา อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี 11150
ผลงานตีพิมพ์	2563 - นิทรรศการกลุ่ม “แกลเลอรีไนท์”, sathorn 11 art space, กรุงเทพมหานคร 2562 - นิทรรศการศิลปนิพนธ์ นักศึกษาปริญญาโท “นำมา ทำ” คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี นครปฐม - นิทรรศการกลุ่ม “SLOW LIFE IS GOOD”, ANANTA KAMA GARLLERY, Yenakat soi 1, Bangkok - นิทรรศการ “ชีวิตแห่งนคร” ณ พีเพิลส์ แกลเลอรี หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร 2561 - นิทรรศการกลุ่ม “Art of Freedom Grand Opening” at 71 Art Space Exhibition 2559 - นิทรรศการศิลปนิพนธ์ นักศึกษาปริญญาตรี “ลูกยัง” คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง กรุงเทพมหานคร กรุงเทพฯ

รางวัลที่ได้รับ

2559

- รางวัลชมเชย การประกวดศิลปกรรม “พลังงานตามรอยพ่อ” กระทรวง
พลังงาน ระดับประชาชนทั่วไป

